

ligheder, for når det kommer til stykket, er regeringens politik, at man giver kompensation for den modulation, der bliver foretaget til landbruget, idet den direkte landbrugsstøtte jo – hver gang den er blevet justeret i regeringstiden her fra 2001 og frem til 2006 – er steget med 1,8 mia. kr., samtidig med at der er blevet givet en kompensation for den tvungne modulation. Så det ser ikke ud, som om der sådan rigtig er grundlag for regeringens tale om, at man reelt går ind for, at vi skal kunne omlægge landbrugsstøtten, så den bliver mere bred og den kommer til at virke bedre ude i landdistrikterne bredt set.

Det synes jeg er ærgerligt, og jeg håber jo, at ikke alle muligheder for, at vi i fremtiden kan ændre på den meget dårlige beslutning, som jeg synes at regeringen og Dansk Folkeparti har taget i den her sag, er forspildt.

Formanden:

Tak til hr. Kristen Touborg.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Forslaget til folketingsbeslutning forkastedes, idet 50 (S, RV, SF og EL) stemte for, 61 (V, DF, KF og Leif Mikkelsen (UFG)) imod.

Den næste sag på dagsordenen var:

14) Anden (sidste) behandling af beslutningsforslag nr. B 58:**Forslag til folketingsbeslutning om mærkning af fødevarer med slagtemetode.**

Af Christian H. Hansen (DF) m.fl.

(Fremsat 7/12 2006. Første behandling 23/3 2007. Betænkning 2/5 2007).

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Forslaget sættes til forhandling.

Forhandling

Christian H. Hansen (DF):

Normalt er jeg jo af den opfattelse, at man tager debatterne under førstebehandlingen, og så me-

ner jeg, at behovet for at høre sig selv er opbrugt.

Men grunden til, at jeg går på talerstolen med det her, er, at en af begrundelserne for at stemme imod for næsten alle partier undtagen SF var, at man ikke mente, der var behov for det her. Man mente ikke, der var et ønske om, at den her mærkningsordning med slagtemetode, som vi har ønsket, blev indført.

Derfor vil jeg bare henlede opmærksomheden på, at der har været lavet nogle undersøgelser, som viser, at 70,2 pct. af de adspurgte faktisk ønsker, at der indføres sådan en mærkningsordning. Og så er det således, at Islamisk Trossamfund jo også ønsker, at der bliver indført en sådan mærkningsordning, og derfor kan det jo godt undre mig lidt, at partier som f.eks. De Radikale, som bruger meget tid på at sige, at vi også skal lytte til sådan nogle som Islamisk Trossamfund, så kan gå imod det her forslag. Men nu ser vi altså et flertal i Folketinget gå imod et bredt ønske fra den danske befolkning.

Formanden:

Tak til hr. Christian H. Hansen.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Forslaget til folketingsbeslutning forkastedes, idet 19 (DF og SF) stemte for, 89 (V, S, KF, RV, EL og Leif Mikkelsen (UFG)) imod.

Den næste sag på dagsordenen var:

15) Anden (sidste) behandling af beslutningsforslag nr. B 79:**Forslag til folketingsbeslutning om ernæringsmærkning af alle fødevarer, der sælges i Danmark.**

Af Per Clausen (EL) m.fl.

(Fremsat 23/1 2007. Første behandling 20/2 2007. Betænkning 16/5 2007).

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Forslaget sættes til forhandling.

Forhandling

Per Clausen (EL):

Med fremsættelsen af det her beslutningsforslag om at indføre et obligatorisk ernæringsmærke, sådan at borgerne, når de køber ind i butikker, hurtigt og enkelt kan få et indtryk af, om de varer, de er i færd med at købe, er sunde eller usunde, giver Enhedslisten sit bidrag til, at Det Konservative Folkepartis indflydelse i regeringen kan blive styrket. Der er jo nemlig tale om en mærkesag for Det Konservative Folkeparti, en mærkesag, som man har haft, lige siden Familie- og Forbrugerministeriet blev oprettet, formentlig med den hensigt, at det skulle skabe udgangspunkt for, at Det Konservative Folkeparti kunne komme med populære forslag og efterfølgende også få dem vedtaget.

Kl. 10.50

Desværre er det jo gået skidt med den her sag, selv om der har været enighed om, at indførelsen af det her ernæringsmærke var en god ting i Folketinget; lige siden den første konservative forbrugerminister, fru Henriette Kjær, kom med det her forslag, er det hele tiden blevet udsat og udsat og udsat, også selv om der har været klar enighed om, at de sundhedsmæssige fordele ved sådan et mærke var uomtvistelige.

Baggrunden for, at vi ikke for længst har fået et ernæringsmærke, er jo, at regeringen har forsøgt at lave en aftale med erhvervslivet, med detailhandelen, uden nogen som helst former for held.

Detailhandelen har kørt en yderst bemærkelsesværdig taktik, hvor man først afviste det første mærke med, at det ikke var sagligt godt; man kom med nogle bud på, hvordan man kunne indrette et mærke, sådan at det sagligt hang sammen, hvorefter regeringen udarbejdede et forslag med udgangspunkt i de råd.

Så fandt branchen på et nyt argument. Nu skulle vi ikke have et nationalt ernæringsmærke, vi skulle have et EU-mærke, og i øvrigt skulle det være frivilligt, og det måtte ikke indeholde negativ mærkning.

Regeringen har så nu teoretisk set indført et ernæringsmærke, som er fuldstændig ukendt for alle mennesker, og som ingen effekt har, og derfor er Enhedslistens synspunkt så, at vi gør dette mærke obligatorisk.

Ved førstebehandling af sagen var der flertal i Folketinget for det her forslag. Der var enighed om, at det var et godt og nødvendigt og vigtigt og rigtigt forslag, og der var flertal for, at det

også skulle gennemføres uden at komme i direkte konflikt med EU-retten.

Desværre ser det nu ud til, at dette flertal er forsvundet. Hvis man læser betænkningen, kan man se, at Socialdemokraterne af branchen har fået en ny idé. Man vil nu indføre et mærke, som indeholder en række af de elementer, Socialdemokraterne tidligere har tordnet imod, nemlig at det er frivilligt, og at det ikke skal indeholde negativ mærkning. På trods af at mærket, hvis vi ellers skal tro på, hvad Socialdemokraterne har sagt de sidste 2 år, er fuldstændig utilstrækkeligt og på ingen måde kan løse det problem, man er stillet over for, så vil man nu støtte det her mærke.

Spørgsmålet er selvfølgelig, om det er udtryk for, at Socialdemokraterne er blevet støtteparti for regeringspartierne, sådan at Socialdemokraterne på de ganske få områder, hvor Dansk Folkeparti viser lidt mod og tør trodse regeringen, automatisk træder til som støtteparti.

En anden mulighed er selvfølgelig, at det er skrækken for at komme i konflikt med de store økonomiske kræfter, der er i detailhandelsbranchen i Danmark.

Den tredje mulighed er selvfølgelig den såre banale, at når det kommer til stykket, tør Socialdemokraterne ikke at udfordre EU. Det kan i hvert fald ikke være, fordi man tror, at det, man er kommet med her, er et godt resultat; man har tidligere afvist det her mærke.

Nu har man så oven i købet fået at vide af forbrugerministeren, at hun også synes, at det mærke, Socialdemokraterne vil have indført, er dårligt. Det ville være en dårlig idé at betræde den vej, siger hun.

Hun vil muligvis snakke lidt med de øvrige ministre i Norden om, hvorvidt man skulle kunne få det indført. Men ministeren har jo også ret i, at det vil være en forfærdelig dårlig idé, også hvis man har det perspektiv, sådan som Socialdemokraterne og regeringspartierne og resten af Folketingets partier har, at det i grunden ville være en god idé at få et fælles mærke på europæisk plan, for hvis vi først får etableret et dårligt mærke i Norden og vi gør det til et mærke, som gælder her, så må udgangspunktet jo også være, at det er sådan et dårligt mærke, vi skal have på europæisk plan.

Så fra Enhedslistens side vil vi opfordre Socialdemokraterne til at genoverveje deres stillingtagen og måske også lytte en lille smule til den mangel på entusiasme, som ministeren har

tænkt sig at bruge Socialdemokraternes opbakning til i den her sag.

Kendsgerningen er: Vi får ikke noget mærke på grund af Socialdemokraternes indsats, og hvis vi får et mærke, bliver det i begrænset omfang, og det bliver et fuldstændig utilstrækkeligt mærke.

Formanden:

Er der nogen, der ønsker en kort bemærkning til ordføreren? Ellers tak til hr. Per Clausen.

Den næste ordfører, der har markeret, er fru Mette Gjerskov.

Mette Gjerskov (S):

Lad mig slå det fuldstændig klart fast: Socialdemokraterne vil gerne have et ernæringsmærke, så forbrugerne nemt og hurtigt kan træffe et sundt valg, et ernæringsmærke, som er på forsidens af varerne, og som på en overskuelig måde kan hjælpe forbrugerne i en travl hverdag.

Kl. 10.55

Men det har jo desværre været sådan, at drøftelserne om et ernæringsmærke hidtil er gået fuldstændig i hårdknude.

Vi har jo klart tilkendegivet, at såfremt der ikke bliver fundet en frivillig løsning, er vi parate til med lovgivning at indføre en obligatorisk mærkningsordning. Det har hr. Per Clausen fra Enhedslisten fuldstændig ret i.

Lige nu er vi nemlig i den situation, at vi ikke har et mærke i de danske butikker. Forbrugerminderens udmærkede spismærke er ikke på varerne, og der har ikke været nogen indikationer på, at mærket vil komme på varerne ude i butikkerne, så det hjælper jo faktisk ikke forbrugerne særlig meget lige nu.

Jeg har holdt mange og lange møder med detailhandelen og lagt maksimalt pres på dem for at få dem til at indføre et ernæringsmærke. Og jeg mener faktisk, at det initiativ har båret frugt. Detailhandelen er nu indstillet på at indføre en mærkning, ikke en mærkning, som er i modstrid med, hvad Socialdemokraterne hidtil har sagt, og måske ikke den mest optimale mærkning her i verden, men en mærkning, som kan komme ud i butikkerne inden for et års tid.

Til Enhedslisten vil jeg meget gerne sige tak for forslaget, for med det her forslag har man været med til at sætte sagen på dagsordenen og bane vejen for, at vi netop kunne få lagt det her store pres på detailhandelen.

Ærligt og redeligt ville Socialdemokraterne selvfølgelig hellere have et fælles EU-mærke,

men det står mere og mere klart, at vi ikke kan forvente at få det fælles EU-ernæringsmærke inden for noget, der bare ligner en overskuelig fremtid.

Vi mener derfor, at vi må vende os mod vores nordiske kolleger og finde en fælles ordning med dem. Svenskerne har et nøglehulsmærke. De er meget bekendt med hele tanken om et ernæringsmærke. Danskerne har rammerne for spismærket. De to mærker ligger meget tæt på hinanden, så jeg mener, at der her er et potentiale for at finde en fælles nordisk løsning, ligesom vi f.eks. kender et fælles samarbejde på miljøområdet med svanemærket. Det er jo altså det, som detailhandelen nu er indstillet på.

Jeg tror også, det er vigtigt at sige, at vi faktisk ikke vurderer, at et obligatorisk ernæringsmærke vil være EU-stridigt. Men som vi hele tiden også har støttet ministeren i, er en frivillig ordning sammen med detailhandelen at foretrække.

Men hvad er konklusionen så på alt det her? Ja, den er, som vi har skrevet i betænkningen, at vi opfordrer forbrugerminderen til at tage kontakt til sine nordiske kolleger for at finde en hurtig fælles løsning. Vores stemmeafgivelse i dag afhænger derfor alene af, om vi har en minister og to regeringspartier, som er villige til at gå konstruktivt ind for at finde en løsning. Hvis det er deres melding, er jeg overbevist om, at vi kan se et mærke, et ernæringsmærke, ude hos forbrugerne i butikkerne inden for kort tid. Og så vil vi i dag undlade at stemme for forslaget om obligatorisk mærkning.

Men lad det også være fuldstændig klart, at vi, hvis ikke der bliver nogen nordisk løsning, jo så vil fastholde presset. Hvis der ikke sker en udvikling i sagen, så kan alle jo sådan set godt forberede sig på, at vi fra socialdemokratisk side selv fremsætter et forslag om obligatorisk mærkning.

Formanden:

Der er et par korte bemærkninger til ordføreren, først fra hr. Christian H. Hansen, og det foregår fra talerstolen.

(Kort bemærkning).

Christian H. Hansen (DF):

Hvor var det dejligt at høre, at Socialdemokratiet og fru Mette Gjerskov nu endelig bekendte den kulør, som ikke kom frem ved førstebehandling, hvor man sådan sagde, at man godt

kunne støtte forslaget osv. Men så viser det sig nu, at det kan man ikke alligevel.

Der var også en diskussion om, hvorvidt det her nu skulle være EU-stridigt eller ej, og det var Socialdemokratiet den dag sådan set fuldstændig ligeglade med. Det viser sig, at når det kommer til stykket, så er det ikke et Socialdemokrati, der er på forbrugers side.

Det kan vi jo sådan set også se ved det, der bliver sagt i dag, for nu hælder man til et nordisk mærke, og så snakker man lidt om, at svenskerne har et mærke.

Det her beslutningsforslag lægger op til, at vi skal have et mærke i Danmark for de danske forbrugere. Det lægger sådan set ikke op til, at svenskerne skal bestemme, hvad vi skal have af forbrugerpolitik i Danmark. Og det vil man jo få, hvis man laver det her fælles nordiske mærke, som Socialdemokratiet lægger op til.

Det, jeg synes er mest interessant, er at få at vide i dag af Socialdemokratiet, hvad det er, Socialdemokratiet er blevet lovet af regeringen med hensyn til det nordiske mærke, fuldstændig rent: Hvad er man blevet lovet? Er man blevet lovet, at man bliver indkaldt til nogle forhandlinger? Har man overhovedet fået noget af ministeren? Eller har man ingenting fået, og har man bare ændret holdning?

Kl. 11.00

(Kort bemærkning).

Mette Gjerskov (S):

Dansk Folkepartis ordfører vil bede os om at bekende kulør. Det mener jeg sådan set at vi meget klart har gjort.

Det, jeg kan levere fra talerstolen i dag, er et konstruktivt forslag til, hvordan vi får et mærke ud i butikkerne inden for et års tid. Kan hr. Christian H. Hansen levere det? Næ, det kan han ikke. Det synes jeg faktisk er det, der er det afgørende.

Så spørger hr. Christian H. Hansen, hvad vi er blevet lovet af regeringen. Vi er ikke blevet lovet noget som helst af regeringen. Det er derfor, vi fra talerstolen i dag spørger: Vil regeringen gå konstruktivt ind og prøve at få gennemført det her mærke på nordisk plan, eller vil regeringen ikke? Det er det, der afhænger af, hvad vi stemmer i dag. Så det kan jeg jo ikke svare på, før vi har fået tilkendegivelsen fra regeringen. Men jeg forventer da selvfølgelig, at regeringen er positiv, for det her er den eneste gode, konstruktive løsning i det morads, vi sidder i med hensyn til ernæringsmærket.

(Kort bemærkning).

Christian H. Hansen (DF):

Jamen det bliver jo spændende at se, hvad Socialdemokratiet så stemmer senere i dag, hvis det er sådan, jeg lidt skal forstå det.

Men det, der egentlig fik mig op, var fru Mette Gjerskovs bemærkning om, om jeg kunne levere varen. Ja, det kan jeg; det kunne jeg også under førstebehandlingen. Det kunne Socialdemokratiet også, men det kan de ikke i dag, og det er så grunden til, at vi ikke får indført et obligatorisk ernæringsmærke, nemlig fordi Socialdemokratiet, som havde lovet at være med til at levere varen, har meldt sig ud af det flertal, der kunne levere varen.

(Kort bemærkning).

Mette Gjerskov (S):

Det kan godt være, at det er på grænsen af, hvad man må sige fra talerstolen, men det er jo noget sludder; vil jeg sige til hr. Christian H. Hansen. Det er jo noget sludder, at Dansk Folkeparti leverer varen. Hvis ikke vi kan få et nordisk mærke, er vi fra Socialdemokratiets side parat til at stemme for en obligatorisk mærkningsordning. Men vi ved jo også godt, at det, at vi stemmer for det i dag, ikke giver os et mærke i butikkerne inden for en overskuelig tid. Hr. Christian H. Hansen kan ikke give de danske forbrugere et mærke inden for et år med det her forslag, og det ved han jo også godt. Så det er noget sludder.

Men vi stemmer gerne for det her forslag, hvis det er den eneste mulighed. Det er jo det, det handler om. Så ja, det er spændende, hvad vi stemmer. Det afhænger helt af, hvad for nogle tilkendegivelser vi får fra talerstolen i dag.

(Kort bemærkning).

Per Clausen (EL):

Jeg er jo enig i, at det bliver spændende at høre, hvad ministeren – eller Venstre og De Konservative – har at sige til den her debat, men jeg vil alligevel spørge Socialdemokraternes ordfører om en enkelt ting: Er realiteten ikke, at det, Socialdemokraterne har aftalt med erhvervslivet i den her sag, er, at de får et ernæringsmærke som det, de hele tiden har bedt om at få, nemlig et ernæringsmærke, der er frivilligt, og et ernæringsmærke, der ikke indeholder negative meddelelser på pakningerne, altså, at man får et ernæringsmærke, som de, der har lyst til det, bruger, og hvor der kun er reklame for de gode varer, men ingen signaler på de dårlige varer?

Det er vel realiteten, og det er det ernæringsmærke, og det er den aftale, som regeringen skal forhandle med de øvrige nordiske lande om og efterfølgende med EU, og derfor ved vi nu, at konsekvensen af Socialdemokraternes handling bliver, at vi får det ernæringsmærke, erhvervet har bedt om hele tiden.

(Kort bemærkning).

Mette Gjerskov (S):

Jeg vil gerne starte med at sige, at jeg jo ikke har nogen aftale med erhvervslivet. Jeg har stillet nogle krav og har sagt: Venner, hvis I ikke vil have en obligatorisk mærkning, så må I hoste op med et bud. Jeg har også sagt, at jeg synes, at en nordisk løsning er god. Og så har hr. Per Clausen og alle andre kunnet læse, hvad det er, de har sendt ud, og det synes jeg faktisk er et konstruktivt bud; det synes jeg faktisk er et skridt på vejen.

Det, der så er væsentligt, er, at vi fra politisk hold er med inde via ministeren på det nordiske område og få skabt nogle rammer om sådan et ernæringsmærke, som vi fra Danmarks side kan gå ind i. Det er ikke et spørgsmål om at overtage et svensk mærke, det er et spørgsmål om at finde en fælles nordisk løsning. Det synes jeg er positivt.

(Kort bemærkning).

Per Clausen (EL):

Men det er vel rigtigt, at erhvervet meget klart har sagt, at man vil gå i gang med at indføre nøglehulsmærket frivilligt der, hvor man synes det er relevant, hvis der kommer en klar tilkendegivelse fra det danske Folketing om, at vi vil holde op med at forfølge tanken om et obligatorisk mærke og vi vil holde op med at forfølge tanken om, at der også skal være en negativ mærkning.

Kl. 11.05

Det kan godt være, at Socialdemokraterne ikke har lavet nogen aftale med erhvervet, men konsekvenserne af Socialdemokraternes stemmeafgivning i dag, hvis de ikke stemmer for Enhedslistens forslag, er, at vi så i begrænset omfang får et mærke, som er frivilligt, og som kun mærker de varer, der kan komme en positiv mærkning på; at der ingen negativ mærkning kommer, hvad Forbrugerrådet jo gang på gang har understreget er helt utilstrækkeligt.

(Kort bemærkning).

Mette Gjerskov (S):

Jeg må jo bare igen sige, at det, vi i Socialdemokratiet er optaget af, er, at der kommer mærker på varerne ude i butikkerne. Og så må jeg jo spørge: Kan Enhedslisten levere det? Nej, men det tror vi faktisk at detailhandelen er parat til at levere, hvis vi giver dem de rigtige rammer.

Nej, der ligger ikke nogen aftale om det her. Altså, der er jo ikke nogen grund til at stille krav om, at det ikke skulle være obligatorisk, hvis ikke vi stemmer forslaget igennem.

Men det er korrekt, at spørgsmålet om den negative mærkning stadig væk udestår. Det her er jo kun et skridt på vejen. Vi vil jo også gerne have et EU-mærke senere, når det kan lade sig gøre.

Men det, vi er allermest optaget af, er, at vi kommer i gang og nu hurtigst muligt får det mærke ud på de varer ude i de butikker.

(Kort bemærkning).

Inger Beinov Støjberg (V):

Jeg har jo altid forstået det sådan, at Socialdemokraterne vil tage forbrugernes parti, og det kunne jeg også læse mig frem til i Jyllands-Posten den 10. marts i år, hvor fru Mette Gjerskov er citeret for at sige:

»I netop denne sag har regeringen og skiftende forbrugerministre spillet fallit i forhandlingerne med industrien og detailhandelen om at indføre et frivilligt ernæringsmærke« – og så kommer det: »Regeringen har ikke været parat til at tage konsekvensen, stå på forbrugernes side og indføre ernæringsmærket obligatorisk.«

Nu kommer fru Mette Gjerskov så i dag med et forslag til et frivilligt – godt nok også nordisk – ernæringsmærke. Og så er det mærkelige jo: Vil forbrugerne have det? Nej, det vil forbrugerne ikke, for Forbrugerrådet sendte lige nøjagtig i går en pressemeddelelse ud, hvor der står nej tak til det ernæringsmærke, som fru Mette Gjerskov har fremlagt.

Så er det bare, jeg gerne vil spørge fru Mette Gjerskov: Har man skiftet side? Altså, er det slet ikke forbrugernes side længere? Forbrugerne og forbrugernes talerør, Forbrugerrådet, ønsker det ernæringsmærke, som vi har lagt frem, men det gør Socialdemokraterne åbenbart ikke længere.

(Kort bemærkning).

Mette Gjerskov (S):

Jeg sagde ganske rigtigt til aviserne – det har jeg gjort mange gange – at tre forbrugerministre har

spillet fallt i forhold til industrien og erhvervslivet. Det er jeg fuldstændig enig i. Men nu er der jo faktisk sket noget, nu har de jo faktisk rykket sig, og så skal man kun indføre en obligatorisk ordning, hvis det er, at man ikke kan få en nordisk ordning igennem.

Venstres ordfører spørger, om Socialdemokraterne nu lige pludselig ikke er parate til at tage konsekvensen. Jo, det er vi, og det gør vi også gerne i dag. Fra Venstres ordfører har jeg brug for at få en fuldstændig afklaring på: Vil Venstre gå med ind og arbejde konstruktivt for en nordisk løsning på det her område, eller vil Venstre ikke?

(Kort bemærkning).

Inger Beinov Støjberg (V):

Jeg ved ikke, om jeg skal repetere reglerne for fru Mette Gjerskov, men det er jo altså sådan her i Folketinget, at en stiller spørgsmål, og en anden svarer. I den her omgang er det så mig, der stiller spørgsmål, men fru Mette Gjerskov overhører tilsyneladende fuldstændig spørgsmålet, for hun ønsker i hvert fald ikke at svare.

Jeg vil gerne lige prøve at citere igen fra Jyllands-Posten den 10. marts 2007:

»Regeringen har ikke været parat til at tage konsekvensen, stå på forbrugernes side og indføre ernæringsmærket obligatorisk.«

Nu kommer fru Mette Gjerskov så selv med et frivilligt mærke. Det er et helt andet mærke end det, regeringen har fremlagt, det er et nordisk mærke, og nu siger Forbrugerrådet så nej tak til det ernæringsmærke, som fru Mette Gjerskov har foreslået.

Så er mit spørgsmål bare til fru Mette Gjerskov: Er Socialdemokraterne ikke længere på forbrugernes side? For hvis Socialdemokratiet stadig væk vil være på forbrugernes side, ville man jo ikke fremlægge forslag om sådan et mærke, som man har fremlagt her.

Kl. 11.10

(Kort bemærkning).

Mette Gjerskov (S):

Vil Socialdemokraterne tage konsekvensen og stå på forbrugernes side? Ja, det kan Venstres ordfører være fuldstændig overbevist om at vi vil. Hvis ikke vi får en fælles nordisk mærkningsordning inden jul, så vil Socialdemokraterne selv fremsætte forslag om obligatorisk mærkningsordning.

Mere klart kan det vel ikke siges. Jeg sagde det i min ordførertale, og jeg kan sige det 20 gan-

ge mere. Det er en fuldstændig klar holdning: Vi vil have et ernæringsmærke, vi vil have det ud i butikkerne. Vi ser nu den åbning, der er, som en konstruktiv mulighed for at komme videre, men hvis ikke Venstre og regeringen vil være med, er der jo ikke nogen grund til at gøre det, og så kan vi lige så godt få det obligatoriske med det samme.

Jeg synes, at det ville være rigtig, rigtig fint, hvis vi kunne få en fuldstændig klar melding i dag fra begge partier i regeringen om, hvorvidt de vil være med til at arbejde for den konstruktive løsning, som kan give os et mærke hurtigt, eller om vi skal tage det lange og seje træk.

(Kort bemærkning).

Kristen Touborg (SF):

Jeg forstod det sådan ved førstebehandlingen, at Socialdemokratiet gik ind for et obligatorisk mærke, som også tager den negative side med. Jeg står med udskriften af ordførerens indlæg under førstebehandlingen, og det skal jeg ikke bruge tid på at citere, men det er mit indtryk, at det var det, ordføreren lagde op til, altså obligatorisk og inklusive negativmærket.

Så mit spørgsmål er nu: Er det EU-forskrækkelse, der får Socialdemokratiet til at vakle lidt, eller er det spørgsmålet om det obligatoriske, det negative, der egentlig er baggrunden for Socialdemokratiets usikkerhed?

(Kort bemærkning).

Mette Gjerskov (S):

Jeg takker da SF's ordfører for at have læst min tale fra førstebehandlingen. Så vil han også vide, at jeg gang på gang under førstebehandlingen sagde: Dette er ikke EU-stridigt. Derfor er vi selvfølgelig ikke EU-forskrækkede i den her sag; jeg tror, at det var den bemærkning, ordføreren kom med. Nej, vi mener ikke, at indførelsen af et obligatorisk ernæringsmærke i Danmark er EU-stridigt. Det mener vi stadig væk ikke. Ellers ville vi jo heller ikke stå her og sige, at vi rent faktisk er parate til at fremsætte forslaget selv, hvis ikke vi får den frivillige ordning.

Men vi må også holde fast i, at hele Folketinget har været enige om, at en frivillig ordning er det mest konstruktive og det bedste. En obligatorisk ordning skal være sidste mulighed. Men jeg mangler jo stadig væk tilkendegivelserne fra regeringspartierne om, hvad de vil gøre i forhold til det nordiske mærke. Så om vi får et obligatorisk mærke i dag eller i morgen eller i hvert

fald en beslutning om det i dag, står stadig væk lidt hen i det uvisse.

(Kort bemærkning).

Kristen Touborg (SF):

Jeg vil godt kvittere for udsagnet om EU-forskrækkelsen, og det er også helt korrekt, at ordføreren indtil flere gange under førstebehandlingen sagde, at det mener Socialdemokratiet ikke er problemet.

Så er der sådan set kun tilbage at spørge ordføreren: Hvad er det lige, der gør, at man ikke vil sikre det obligatoriske mærke og det negative, altså det bedste mærke for forbrugerne nu her i dag?

Jeg forstår godt, at detailhandelen nu godt vil gå et lille stykke, men det er vel ikke sådan, at Socialdemokratiet mener, at det er detailhandelen, der skal lovgive; det er vel trods alt os herinde i Folketinget. Det var da også en af de bemærkninger, fru Mette Gjerskov kom med under førstebehandlingen.

(Kort bemærkning).

Mette Gjerskov (S):

Jeg kan svare meget, meget klart: Det er ikke detailhandelen i Danmark, der skal fastlægge landets lovgivning. Men jeg må gentage, at alle partier jo hidtil har været enige om, at en frivillig ordning er den bedste løsning.

Kl. 11.15

Jeg har faktisk brugt udvalgsarbejdet til at prøve at finde en konstruktiv løsning. Det, vi er bekymrede for ved den obligatoriske ordning, er ikke, om den er EU-stridig eller ej, men at vi kommer til at skulle kæmpe en alenlang kamp med regeringen og med EU om at få den gennemført. Det er sådan set det, der er vores bekymring. Vi vil gerne have resultater, og vi vil gerne have dem nu.

Nu har vi i Folketinget i mindst 3 år diskuteret spørgsmålet om et ernæringsmærke. Endelig står vi med en mulighed, hvor vi inden for et år kan have et ernæringsmærke i butikkerne, og så står samtlige partier heroppe og siger, at det er en elendig løsning. Det synes jeg ikke. Jeg synes, at det er en rigtig, rigtig god løsning. Jeg synes, at det giver os en mulighed for at få et mærke, og så kan vi arbejde videre med det. Jeg vil også meget gerne arbejde videre i forhold til den negative mærkning, men lad os nu tage det problem senere.

Formanden:

Tak til fru Mette Gjerskov, og så er det hr. Christian H. Hansen som ordfører.

Christian H. Hansen (DF):

Grunden til, at vi i Dansk Folkeparti støtter det her forslag, er jo, at vi mener, det er vigtigt for forbrugeren, at det bliver indført. Det er noget, der kan være med til at sikre, at forbrugeren får en viden om, hvad forbrugeren indtager i sin daglige kost. Dermed kan det give en bedre ernæring.

Vi har haft mange problemer omkring ernæring herhjemme, og vi anerkender også i Dansk Folkeparti, at det jo starter på et meget, meget tidligt plan. Derfor er det vigtigt, at vi får den her ernæringsmærkningsordning.

Det er rigtigt, at man fra ministeriets side har forsøgt at lave en frivillig ordning, men vi må bare sige, at erhvervet jo ikke har været særlig behjælpeligt. De har sådan set ikke ønsket at gå ind i det her på fuld kraft, og derfor har det været nødvendigt for Enhedslisten at fremsætte det her forslag.

Det, der var det gode ved det, var jo, at der, da vi havde førstebehandlingen, var bred opbakning til forslaget, altså fra de partier, der ligesom var på forbrugernes side. Men vi må jo nu se, hvad Socialdemokratiet vælger. Vi kan dårlig sige, at de gør det nok; vi kan heller ikke sige, at de gør det måske, men vi får at se lidt senere i dag, hvad de vælger.

Der er ingen tvivl om, at hvis Socialdemokratiet – sådan forstår jeg det – ikke får en klokkeklar tilkendegivelse og et løfte fra familie- og forbrugerministeren her i dag om, at hun straks indleder forhandlinger med sine nordiske ministerkolleger om, at der skal indføres et nordisk ernæringsmærke, så har vi en situation, hvor Socialdemokratiet stemmer for det her forslag. Det glæder vi os i Dansk Folkeparti til at se.

Jeg synes, det er helt i orden, hvis man har det på den måde, at man i nogle situationer lige pludselig får lov til at svigte lidt bare for at drille og så komme tilbage igen. Hvis det er den position, som vi oplever Socialdemokratiet viser i dag, er det for mig o.k., bare Socialdemokratiet vil stå på forbrugernes side og komme tilbage i den gode fold, der var under førstebehandlingen.

Men vi må se, hvad familie- og forbrugerministeren siger, men det skal jo så være en klokkeklar tilkendegivelse af, at man får et nordisk ernæringsmærke. Det skal ministeren love Social-

demokratiet, ellers stemmer Socialdemokratiet i dag for forslaget, og så er det jo en stor sejr for forbrugerne. Så kan vi jo glæde os over den. Men jeg vil nu lade glæden ligge, indtil vi har stemt i Folketinget.

(Kort bemærkning).

Per Clausen (EL):

I en række af de argumenter, Socialdemokraterne har fremført for deres støtte til erhvervslivets linje i den her sag, har man sagt, at en af konsekvenserne af at vedtage vores forslag i dag ville være, at ministeren ville nægte at følge beslutningsforslaget med henvisning til EU-retten.

Derfor vil jeg gerne spørge hr. Christian H. Hansen, om han ikke er enig med mig i, at det ville være fuldstændig uacceptabelt, hvis en minister nægter at følge det her beslutningsforslag, hvis det bliver vedtaget.

(Kort bemærkning).

Christian H. Hansen (DF):

Det ville være lige så uacceptabelt som det, vi egentlig har set indtil nu i dag, nemlig at Socialdemokratiet ved førstebehandling lover at støtte forslaget, men nu ved vi ikke rigtig, om de gør det, og måske løber de fra det. Lige så uacceptabelt ville det være, hvis ministeren gjorde det i sådan en situation.

(Kort bemærkning).

Per Clausen (EL):

Jeg vil yderligere spørge hr. Christian H. Hansen, om han ikke også er enig med mig i, at en minister, der ikke følger beslutninger, der bliver truffet af et flertal i Folketinget, sådan set selv har besluttet sig til ikke at være minister ret lang tid længere.

Kl. 11.20

(Kort bemærkning).

Christian H. Hansen (DF):

Det var et interessant spørgsmål. Til det må jeg jo svare, at vi har en familie- og forbrugerminister på nuværende tidspunkt, som jeg egentlig synes er kommet rigtig godt fra start. Hun har ikke været minister i ret lang tid, men det går faktisk rigtig godt. Jeg tror da fuldt og fast på, at hun, hvis der er et flertal, der pålægger ministeren et eller andet, så gør det. Sådan er det.

(Kort bemærkning).

Mette Gjerskov (S):

Jeg vil bare sige til Dansk Folkepartis ordfører, at han har fuldstændig ret. Vores stemmeafgivelse i dag afhænger af, om ministeren tilkendegiver, at hun vil arbejde for en nordisk løsning, men den afhænger altså også af, om det store regeringsparti, Venstre, siger det samme.

For det, vi har hørt fra Venstre indtil nu, har ikke just været positivt, og det hjælper jo ikke noget, at vi har to regeringspartier, hvor det ene er positivt og det andet er negativt. Vi er nødt til at have en fornemmelse af, om regeringen rent faktisk vil arbejde for det her ernæringsmærke. Så det har jeg selvfølgelig brug for at få en tilkendegivelse af her fra talerstolen i dag.

(Kort bemærkning).

Christian H. Hansen (DF):

Til det med, at jeg skulle have ret, vil jeg bare sige: Det ved jeg godt. Men jeg vil så også sige, at det da er godt, at regeringen ikke består af femseks partier, for så havde vi en sjov situation i dag. Så havde vi altså en situation, hvor vi, hvis de tre af partierne ønskede det og de to af dem ikke ønskede det, ikke vidste, hvor vi havde Socialdemokratiet.

Men jeg går jo ud fra, at ministeren taler på vegne af regeringen. Det vil sige, at når ministeren taler på vegne af regeringen, så tilkendegiver hun også Venstres holdning. Det, der er interessant omkring det her mærke, er jo, om regeringen ønsker, at det skal blive indført, og egentlig ikke – der må Venstres ordfører så undskyldte – hvad Venstres ordførers personlige holdning er til det her lige i dag. Det handler om, hvad regeringens holdning er, og det er den, ministeren fremlægger.

Jeg er glad for endnu en gang at konstatere, at hvis familie- og forbrugerministeren siger, at hun går i gang med forhandlinger om et nordisk mærke, så stemmer Socialdemokratiet for.

(Kort bemærkning).

Mette Gjerskov (S):

Tak til Dansk Folkepartis ordfører. Jeg forventer naturligvis også, at ministeren taler på regeringens vegne. Men jeg følte mig bare nødsaget til at understrege det, fordi der er kommet nogle sådan lidt anderledes meldinger fra ordføreren i salen i dag. Derfor er det vigtigt for mig, at ministeren også understreger, at hun taler på hele regeringens vegne. Det plejer en minister jo at gøre.

(Kort bemærkning).

Christian H. Hansen (DF):

Det var lidt en konstatering, så det er egentlig svært at finde på et svar. Men jeg må så sige, at situationen forhåbentlig er den, at hvis ministeren tilkendegiver, at hun går i gang med at få lavet et nordisk mærke, så stemmer Socialdemokratiet for. Skulle der så være et par enkelte medlemmer i Venstre eller regeringen, som synes noget andet, har det forhåbentlig overhovedet ingen betydning. Sådan er det. Vi må håbe, at det er for brugerne, der ligger Socialdemokratiet på sinde i dag.

(Kort bemærkning).

Kirsten Brosbøl (S):

Nu har Dansk Folkeparti altså ikke ret længere, for nu roder Dansk Folkepartis ordfører rundt i, hvad Socialdemokraterne har tænkt sig at gøre. Dansk Folkepartis ordfører siger, at vi vil stemme for, hvis ministeren tilkendegiver det. Det er ikke sådan, det hænger sammen.

Hvis ministeren tilkendegiver, at hun sammen med sine nordiske kolleger vil arbejde for et nordisk ernæringsmærke, så stemmer vi selvfølgelig imod forslaget, nej, vi stemmer gult, undskyld – altså hverken for eller imod forslaget. (*Munterhed*).

(Kort bemærkning).

Christian H. Hansen (DF):

Den landede sådan set positivt for mig, for jeg må jo sige, at der ikke er noget at sige til, at jeg bliver forvirret, for Socialdemokratiet er selv dybt forvirret i den her sag. Men skal vi nu ikke bare lade afstemningen afgøre, hvad der sker?

Formanden:

Tak til hr. Christian H. Hansen. Så skal vi se, om der er flere, der er afklarede. Det er fru Inger Støjberg som ordfører.

Kl. 11.25

Inger Beinov Støjberg (V):

Man kan i hvert fald sige, at det er en meget interessant debat, der har i dag, og jeg synes også, det er meget spændende, at fru Mette Gjerskov nu selv synes at have løst problemet omkring ernæringsmærket.

Regeringen har jo lagt et ganske udmærket ernæringsmærke, spismærket, frem. Det er i øvrigt et ernæringsmærke, som Socialdemokraterne jo selv i et betækningsbidrag, der blev afgivet sidste onsdag, kaldte for forbrugerministe-

rens udmærkede spismærke. Så Socialdemokraterne var sådan set udmærket tilfreds med det her, ser det ud til.

Så er det sådan, at Socialdemokraterne nu med fru Mette Gjerskov i spidsen har fundet et endnu bedre mærke, set fra Socialdemokraternes side i hvert fald. Det, man har kritiseret ved regeringsmærket, var, at det var et frivilligt mærke, og nu kommer man så selv med løsningen, trukket op af hatten: et frivilligt nordisk mærke.

Det her er altså en smule mystisk. Man er utilfreds med regeringens frivillige mærke, fordi det er frivilligt, og så kommer man selv med endnu et frivilligt mærke som alternativ. Det er meget, meget specielt. Jeg synes jo, det var fornuftigt og rigtig godt, da Socialdemokraterne så sent som i onsdags i sidste uge afgav betænkning over det her forslag i Fødevareudvalget og i betænkningen tilkendegav hverken at ville stemme for eller imod.

Derfor synes jeg også, det er lidt underligt, at vi her i dag hører, at man nu overvejer at bryde alle de traditioner og den kutyme, der er i Folketinget. Når man har afgivet betænkning og sagt, at man hverken vil stemme for eller imod, så kan man lige pludselig alligevel ikke sige, hvad man vil stemme henede i Folketingssalen.

Det er altså en fuldstændig underlig situation at stå i, og jeg må sige, at jeg ikke har set noget lignende i min tid her i Folketinget.

(Kort bemærkning).

Mette Gjerskov (S):

Venstres ordfører siger, at Socialdemokratiet har været utilfreds med regeringens frivillige mærke. Det er jeg fuldstændig sikker på at Venstres ordfører ikke kan finde et eneste citat om. Det, vi har været utilfredse med, er, at det ikke var på nogen varer; det var et hemmeligt mærke. Selve mærket har vi bakket fuldt ud op om. Det er jeg overbevist om, og alle tre ministre, der har arbejdet med det, vil kunne bekræfte: Socialdemokraterne har bakket op om mærket.

Problemet er bare, at det ikke er på nogen varer, det er sådan set det. Derfor har vi fra Socialdemokratiets side brugt rigtig mange kræfter i forbindelse med udarbejdelsen af det her forslag og i forbindelse med udvalgsbehandlingen på at finde en konstruktiv løsning. Den mener vi vi har fundet. Vi mener, at vi har fået presset detailhandelen til for alvor at komme ud af hulleerne og være med på det her.

Så siger ordføreren, at Socialdemokraterne ikke ved, hvad de vil. Jo, det ved vi udmærket. Vi vil have et ernæringsmærke. Og hvis ikke vi kan få den nordiske løsning, vil vi have et obligatorisk dansk ernæringsmærke. Jeg mangler et svar fra regeringen på, om vi så kan få arbejdet på den fælles nordiske løsning.

(Kort bemærkning).

Inger Beinov Støjberg (V):

Det lyder jo utrolig flot, når fru Mette Gjerskov i dag kan sige, at fru Mette Gjerskov og Socialdemokraterne har presset erhvervet og alle mulige andre til at tage imod det her mærke. De eneste, fru Mette Gjerskov så ikke lige har taget i ed, er åbenbart forbrugerne, for Forbrugerrådet vil jo ikke have det her mærke, som fru Mette Gjerskov lægger frem i dag. Det er jo en lidt underlig situation.

Men nu spørger fru Mette Gjerskov så: Hvad vil Venstre? Synes Venstre, at det mærke, som fru Mette Gjerskov nu i sin visdom har fundet på, er det, vi skal indføre? Svaret er jo, at det er helt umuligt at sige noget om, for det er helt umuligt at sige, hvad vores nordiske venner vil, for skal det her blive en succes, skal fru Mette Gjerskov og ikke bare vi overbevise detailhandelen og Dansk Erhverv om, at det her mærke, som fru Mette Gjerskov har fundet på, er verdens bedste ernæringsmærke. Så skal vi jo have overbevist vores nordiske venner om, at det her er det bedste ernæringsmærke.

(Kort bemærkning).

Mette Gjerskov (S):

Jeg ved stadig væk ikke, hvad jeg skal stemme i dag, for jeg kan ikke få noget svar. Kunne jeg få et klart svar af Venstres ordfører: Vil regeringen bakke op om at finde en nordisk løsning for et ernæringsmærke, som kan være ude i butikkerne inden for et år, eller vil regeringen ikke? Det burde være meget, meget nemt at svare på. Det vil jeg håbe jeg kan få svar på fra Venstre nu.

Kl. 11.30

(Kort bemærkning).

Inger Beinov Støjberg (V):

I Venstre har vi det sådan, vi utrolig gerne vil have et ernæringsmærke, fordi vi mener, det er god forbrugerpolitik. Derfor vil vi også meget gerne have et ernæringsmærke, som Forbrugerrådet også synes er et godt ernæringsmærke. Forbrugerrådet har jo sagt, at det ernæringsmærke, som fru Mette Gjerskov har presset de-

tailhandelen og dansk erhverv til at sige ja til – jeg må jo forstå det sådan, at man har lagt pres på dem fra fru Mette Gjerskovs side – ikke er et ernæringsmærke, som de ønsker.

I Venstre har vi det imidlertid sådan, at vi altid er åbne. Vi er jo altid åbne over for, hvad der er god forbrugerpolitik. Så kan fru Mette Gjerskov være med til også at overbevise de nordiske lande om, at det mærke her er et mærke, som man skal arbejde videre med, vil vi i Venstre da ikke stille os i vejen for det.

Jeg har bare hele tiden sagt, i Venstre har vi hele tiden sagt, at det ernæringsmærke, som vi selv har fremlagt, nemlig spismærket, for os er det bedste ernæringsmærke, man kan fremlægge, og det er Forbrugerrådet jo i øvrigt enig med os i.

(Kort bemærkning).

Per Clausen (EL):

Jeg vil gerne starte med at sige, at jeg er meget glad for, at Venstres ordfører holder fast i forbrugervinklen i den her sag. Jeg skal så bare for at være helt sikker på at have forstået det rigtigt spørge, om det ikke er rigtigt forstået, at Venstres udgangspunkt er, at hvad enten et kommende mærke bliver nordisk, europæisk eller dansk, så holder Venstre fast ved den kvalitet, der er i det mærke, som regeringen nu har fremlagt, også i det element, der hedder, at usunde fødevarer skal mærkes?

(Kort bemærkning).

Inger Beinov Støjberg (V):

I Venstre ser vi jo gerne, at alt bliver mærket, men vi vil gerne have det via en frivillig ordning. Og derfor skal vi jo have lavet et forbrugermærke, et ernæringsmærke, der er så godt, at man har lyst til at sætte det på sine varer, når man nu producerer dem.

Der mener jeg rent faktisk, og det mener vi i Venstre, at det ernæringsmærke, som er blevet lagt frem, er et, man roligt kan sætte på sine varer. Der er jo ikke noget med, at der er røde mærker på de usunde ting. Der står bare, at det er noget af det, man skal spise mindst af.

Men det er meget vigtigt, at det er forbrugeroplysningen, der er i højsædet, og så er det selvfølgelig utrolig vigtigt, at vi får udbredt det her mærke. Og ja, Socialdemokraterne har jo i dag ret i, at det her mærke endnu ikke er kommet på nogen af de pakninger, der ligger rundt omkring i butikkerne, men det har jo altså også

kun været i handelen, om man så må sige, en måneds tid. Så lad os nu vente at se.

(Kort bemærkning).

Christian H. Hansen (DF):

Jeg vil bare takke Venstre for at være lidt på forbrugernes side. For det, jeg kan se nu, er jo, at Venstres ordfører sørger for, at Socialdemokratiet kommer til at stemme for det her beslutningsforslag lige om lidt. Så det skal Venstre jo have ros for.

Det, som så kunne være spørgsmålet, og det er bare for lige at få præciseret, at jeg har forstået det rigtigt, er: Regeringens eller i hvert fald Venstres holdning er, at med hensyn til det nordiske mærke, bliver det så Socialdemokratiets opgave at kontakte regeringen i Sverige og regeringen i Norge for at indlede nogle forhandlinger med dem og så gå tilbage til Venstre eller til nogle af ordførerne for regeringspartierne og fortælle, at der nu er et flertal på plads med de andre regeringer i Norge og Sverige, så nu ønsker S at indføre det her. Først da vil den danske regering være parat til at gå ind i forhandlingerne. Det er jo interessant, og det betyder så, at Socialdemokratiet stemmer for forslaget, så jeg glæder mig.

(Kort bemærkning).

Inger Beinov Støjberg (V):

Jeg tror, at hr. Christian H. Hansen sådan helt med vilje har misforstået, hvad jeg har sagt. Det er sådan, at vi meget gerne vil have et ernæringsmærke. Jeg synes, Venstre synes, at det spismærke, som er blevet fremlagt, er langt det bedste.

Men det er også sådan, at vi altid er åbne, når det gælder forbrugerpolitik, for vi vil faktisk være på forbrugernes side. Lad os nu se, hvad der sker. Socialdemokraterne med fru Mette Gjerskov i spidsen har jo fremsat et forslag om et frivilligt nordisk mærke. Lad os se, hvad det reelt indeholder, og så må vi jo tage stilling til det.

Alle døre er åbne, og sådan er det, fordi det er forbrugerne, der skal i højsædet. Vi skal have nogle ernæringsmærker på, men der skal overhovedet ingen tvivl være om, at det fra Venstres side naturligvis er sådan, at det ernæringsmærke, som vi selv har fremlagt, eller som regeringen har fremlagt, selvfølgelig er det ernæringsmærke, hjertet banker hårdest for.

Formanden:

Vil hr. Christian H. Hansen have en kort bemærkning mere? Nej. Så er det fru Kirsten Brosbøl.

Kirsten Brosbøl (S):

Jeg må i lighed med Dansk Folkepartis ordfører undres over, at Venstre ikke benytter den her lejlighed til at sige: Fint, her er faktisk nu en åbning for, at vi på nordisk plan kan få en fælles løsning med et ernæringsmærke, som selvfølgelig skal være til gavn for forbrugerne. Det er derfor, vi alle sammen arbejder for et ernæringsmærke. Og det skal jo netop være en fælles nordisk løsning.

Det er jo ikke givet på forhånd, når man går ind i sådan nogle forhandlinger med de andre regeringer, hvordan sådan et ernæringsmærke skal se ud. Det er jo netop det, som vi gerne vil bede regeringen om at gøre: gå sammen med de nordiske kolleger og arbejde for et ernæringsmærke på fællesnordisk plan. Vi vil gerne af Venstre have bekræftet, at man er indstillet på at gøre det, og at Socialdemokraterne ikke, som fru Inger Støjberg sagde lige før, så må forhandle. Det er jo ikke sådan, tingene fungerer. Det, vi gerne vil have, er, at regeringen påtager sig det her ansvar, og det synes jeg at fru Inger Støjberg skulle komme herop og bekræfte at den gør.

(Kort bemærkning).

Inger Beinov Støjberg (V):

Vi påtager os gerne det ansvar at sætte os i spidsen for at få et ernæringsmærke. Det har vi gjort. Derfor har vi fremlagt et spismærke, som nu har været i handelen i en måned. Men det er jo så også sådan, at Socialdemokraterne så nu er kommet med deres eget forslag, og der siger jeg: Jamen vi må jo prøve at kigge på de forslag, der så ligger nu. Der er ingen tvivl om, at mit hjerte da banker varmest for det mærke, som vi selv har fremlagt. Det ville da være underligt andet. Men nu er der så kommet nogle andre forslag. Lad os da tage nogle drøftelser om det, og lad os se, hvad vi kan nå frem til.

Men det, jeg så også bare siger, er, at jeg synes, det vil være meget ærgerligt, hvis man så laver et ernæringsmærke, som forbrugerne ikke vil have. Det mærke, som fru Mette Gjerskov og Socialdemokraterne har fremlagt, har Forbrugerrådet klart og tydeligt i går den 23. maj sagt nej tak til.

Jeg synes jo, at når vi sætter mærker på varer, når vi laver forbrugerpolitik, skal det være

for forbrugernes skyld – hvis fru Mette Gjerskov og andre socialdemokrater, der er med i debatten her, ellers ville høre efter, kunne man måske også slippe for at skulle svare på så mange spørgsmål. Det skulle jo være for forbrugernes skyld, når man laver forbrugerpolitik. Det er bare det, jeg siger: Det er jo et svaghedspunkt ved det mærke, som fru Mette Gjerskov har fremlagt, at Forbrugerrådet ikke ønsker det.

(Kort bemærkning).

Kirsten Brosbøl (S):

Jamen det er jo ikke givet på forhånd, når man går ind i nogle forhandlinger med de øvrige nordiske regeringer, hvordan et sådant ernæringsmærke skal se ud. Så fru Inger Støjberg kan jo sige til sin minister: Minister, jeg synes, du skal arbejde for sådan og sådan en løsning. Og så må vi jo se, hvor langt man kan komme.

Det, vi ønsker, er, at regeringen, inklusive Venstres ordfører, klart og tydeligt her i dag siger: Vi vil gå op til vores nordiske kollegaer og sige, at vi vil have et ernæringsmærke, der er til gavn for forbrugeren.

Det er vi jo fuldstændig enige om. Sagen er bare, at nu ligger der altså en mulighed her for rent faktisk at arbejde for en løsning, som kan komme i butikkerne inden for ganske kort tid, hvis ellers regeringen vil tage det ansvar at gå op og arbejde for sådan en løsning.

Jeg synes stadig væk, at vi mangler et klart svar fra Venstre på, om man ønsker, at den danske regering skal arbejde for et mærke. Og så må man jo se, hvordan sådan et mærke kommer til at se ud.

(Kort bemærkning).

Inger Beinov Støjberg (V):

Nu bliver forvirringen jo helt total, for nu er det så ligegyldigt, hvordan mærket kommer til at se ud, selv om Socialdemokraterne har fremsat et forslag, som man for bare en halv time siden indædt og med bål og brand ville kæmpe for at få gennemført. Nu er det så ligegyldigt, nu skal Norden bare med. For som fru Kirsten Brosbøl siger, kan man jo ikke på forhånd sige, hvordan sådan et mærke her kommer til at se ud. Nej, det er jo fuldstændig rigtigt.

Men det er også klart, at regeringen og Venstre da utrolig gerne have et ernæringsmærke. Vi vil da gå forrest her i Danmark. Det har vi gjort ved at fremlægge det her ernæringsmærke. Vi vil presse på i Europa for at få et ernærings-

mærke, og det inkluderer da også Norden, så vidt jeg ved – eller hvad?

Så ja, regeringen er da helt i front. Vi vil bare gerne lave forbrugerpolitik til gavn for forbrugere. Og jeg siger bare, at det problem, som der er med det mærke, Socialdemokraterne har fremlagt, er, at forbrugere ikke vil have det. De har sendt en pressemeddelelse ud i går, hvor der står: Vi vil ikke have det. Det er ikke godt nok, siger man.

Kl. 11.40

(Kort bemærkning).

Magnus Heunicke (S):

Ja, det er jo rørende at høre Venstres ordfører fortælle om, hvor meget regeringen er fremme i skoene, tror jeg var udtrykket, på det her område med det her ernæringsmærke.

Jeg var i Netto i går, jeg var ude at købe ind, og jeg kiggede i køledisken og på alle varerne. Jeg så ikke en eneste vare med det der såkaldte spismærke, som Venstres ordfører siger er det eneste rigtige og en stor succes. Jeg så ikke en eneste vare, og jeg ved ikke, om de, der følger debatten derhjemme, nogen sinde har oplevet at komme ind i et supermarked og se bare en eneste vare med regeringens højt profilerede såkaldte spismærke.

Det lyder da for mig, som om det er en kæmpe fiasko, som Venstre her prøver at forsvare ved at sige, at det er en stor succes. Nej, en mærkningsordning, der skal mærke varerne med hensyn til, om de er sunde eller ej, er jo kun en succes, hvis den rent faktisk også sidder på varerne. Så simpelt er det bare.

Og den her mærkningsordning, som ministeren har opfundet, og som Venstre nu står og støtter, er ikke at finde på en eneste vare, og derfor er det en fiasko, og derfor er det, at vi har nogle andre forslag til at få den her ordning i gang.

(Kort bemærkning).

Inger Beinov Støjberg (V):

Ja, jeg må jo sige, at jeg er så rørt over hr. Magnus Heunicke's indsats her, for hvis hr. Magnus Heunicke nu sådan var ægte forbrugerpolitisk politiker, så vidste hr. Magnus Heunicke jo godt, at det her mærke har været ude i handelen i en måned. Det er et frivilligt mærke, som man har kunnet sætte på i en måned. Det kan da ikke undre hr. Magnus Heunicke, at det ikke sådan sidder på alle de varer, der ligger i kølediskene.

Men jeg synes da ærlig talt også, at det da er ærgerligt, at det ikke er kommet på nogen varer endnu, men lad os nu prøve at se, om ikke vi kan få det til at virke. Lad os da nu gå i fælles front i stedet for det her fnidderfnadder, der er i Folketinget i dag, og lad os så få et ernæringsmærke, som kommer på varerne.

Det kræver jo bare, at vi samles om ét ernæringsmærke, og det kræver jo helt tydeligvis også, at Forbrugerrådet skal gå ind for det. Så det skal jo være et ernæringsmærke, som Forbrugerrådet også synes om. Og der er problemet bare, at Forbrugerrådet ikke går ind for det ernæringsmærke, som Socialdemokraterne vupti fremlagde her i sidste uge, så forbrugerne vil ikke have det. Det er da et problem, må jeg sige til hr. Magnus Heunicke.

(Kort bemærkning).

Magnus Heunicke (S):

Jeg ved godt, at det her spismærke kun har eksisteret i en måned, og at det er derfor, siger Venstres ordfører, det ikke er kommet ud på nogen varer endnu. Så må vi jo bare spørge: Jamen hvad er succeskriteriet? Kommer det overhovedet ud på nogen varer? Har Venstre den opfattelse, at der snart på Danmarks leverpostejers eller på gulerødderne kommer nogle spismærker, eller må vi bare vente og vente og vente på, at det altså aldrig kommer ud?

Jeg har desværre frygten for, at det her mærke, som regeringen har opfundet, og som Venstre nu her står og slås for med brask og bram – og hvor de siger, de er forbrugernes parti nummer et – er et mærke, som vi aldrig får set skyggen af. Og et ernæringsmærke, som man ikke bruger på varerne, er altså ikke noget værd. Så hvad vil forbrugerne have? står Venstre og siger. De vil godt have Venstres eget mærke, som de ellers ikke kan se, og det er jo mystisk.

Jeg tror, man må kunne forvente, at hvis forbrugerne vil have et mærke, er det også et mærke, der sidder på varerne. Og det må vi holde fast i må være løsningen på den sag.

(Kort bemærkning).

Inger Beinov Støjberg (V):

Nu sagde hr. Magnus Heunicke: »Vestres eget mærke«. Jeg bange for, at vi desværre ikke kan få lov til at sætte sådan et Venstremærke på – jeg synes ellers, det ville klæde mange varer.

Men jeg har hørt fra ministeren, og det har alle andre forbrugerordførere også, fordi det var på et fælles møde, hun sagde det, at der rent fak-

tisk er nogle virksomheder, der er interesserede i det her. Vi har kun haft det tilgængeligt i en måned. Så lad os nu se.

Jeg og Venstre er meget optaget af, at vi får et ernæringsmærke på varerne. Lad os så se, hvordan det kommer til at se ud. Mit hjerte banker for det ernæringsmærke, som regeringen har lagt frem, men jeg vil da ikke her i dag stå og afskrive alle muligheder for at se, om der også er andre ernæringsmærker. Det vil jeg da ikke, det ville da være helt vanvittigt at gøre.

Men en ting er, at forbrugerne ikke vil have det mærke, som Socialdemokraterne har fremlagt, noget andet er, at jeg jo heller ikke her i dag som Venstres ordfører kan stå og garantere, at de andre nordiske lande vil have det her spismærke eller et andet mærke.

Men lad os nu tage en snak om det, og lad os så komme videre i den her debat, for det er jo for forbrugernes skyld, vi står her. Det håber jeg da.

Formanden:

Tak til fru Inger Støjberg. Jeg tror, jeg på nuværende tidspunkt kan konstatere, at der ikke bliver afstemninger inden kl. 12.00, hvor vi holder frokostpause.

Vi fortsætter ordførerrækken, og det er med hr. Per Ørum Jørgensen.

Kl. 11.45

Per Ørum Jørgensen (KF):

Det er jo ved at udvikle sig til en ganske interessant debat, det er det svært at skjule. Jeg må indrømme, at min fornemmelse lige nu er, at der er sådan en form for forvirring på ret højt plan, og det handler ikke mindst om Socialdemokraternes ageren i det her.

Jeg var egentlig meget tilfreds med, da jeg så betænkningen til dette beslutningsforslag, at man klart kunne se, at Socialdemokraterne ville undlade at stemme, og det må selvfølgelig bygge på, at man, hvad man jo i hvert fald indtil for nylig i Socialdemokratiet også vidste, var klar over, at det her blot ville medføre en dom ved EF-Domstolen, og at det derfor ikke var en farbar vej at gå.

Så fornemmer jeg ligesom, at Socialdemokraterne i dag fører en form for tjubangforhandlingsmetode, hvor vi i forbindelse med den her debat konkret skal gå ind og afgøre, hvilken mærkningsordning man skal slå over på.

Jeg har ikke fået nogen henvendelse fra Socialdemokratiet omkring det her mærke, og jeg synes, at en nordisk løsning måske kan lyde be-

snærende, men jeg har ikke fået en eneste tilkendegivelse i dag på, at man har en samlet industri, der vil bakke op omkring et sådant mærke. Jeg har ikke noget svar på, hvordan man løser problematikken om, at frivillige mærkningsordninger i relation til EU skal kunne være gennemført inden udgangen af 2007. Det synes jeg også er problematisk.

Jeg synes også, når man ser den pressemeddelelse, som kom fra Forbrugerrådet i går, at den absolut problematiserer det her, for vi kan se, at Forbrugerrådet mener, at ministerens og regeringens mærke er den rigtige løsning, og at det nordiske mærke ikke duer. Det synes jeg også, der er grund til at indsamle mere information om.

Men grundlæggende må vi sige, at hvis alternativet til det nuværende mærke, som regeringen har gennemført, og som nu har været i funktion i godt en måned, er, at man så går over og skal gennemføre et nordisk mærke, som industrien heller ikke vil benytte sig af – jeg har ikke fået nogen tilkendegivelse fra industrien af, at det her er det, de vil have, det må jeg indrømme – og hvis det er det, en enig industri vil have, kan det måske være en farbar vej. Men at vi skal stå og forhandle det i dag i forbindelse med behandlingen af et så afgørende spørgsmål, som man har beskæftiget sig indgående med i årevis – en form for tjubangforhandlinger – kan vi altså ikke acceptere fra konservativ side. Det ligger helt fast.

Så vi må jo se, hvad Socialdemokraterne vælger at gøre. Jeg henholder mig til, at man i betænkningen skriver, at man undlader at stemme, og det synes jeg lyder fornuftigt, men støtter man det her beslutningsforslag, har farcen jo været komplet. Så må man sige, at der står ét billede tilbage, og det er, at Socialdemokratiet har ageret totalt som en elefant i et glashus, og det er useriøst, at vi skal stå og forhandle om så vigtigt et spørgsmål her i forbindelse med behandlingen af dette beslutningsforslag.

(Kort bemærkning).

Christian H. Hansen (DF):

Ja, jeg skal ikke afgøre, hvem der er elefanter i et glashus, men vil jo så bare sige, at det er rigtigt, som den konservative ordfører, hr. Per Ørum Jørgensen, sagde, at det er en interessant debat. Det er det helt sikkert.

Men jeg kunne godt tænke mig at høre hr. Per Ørum Jørgensens holdning til et nordisk mærke.

Den kom jo sådan set ikke frem. Hvad er hans helt klokkeklare holdning til et nordisk mærke?

Og så kunne jeg også godt tænke mig at høre hr. Per Ørum Jørgensen om, hvordan det egentlig forholder sig med Socialdemokratiets henvendelse til regeringen omkring det her nordiske mærke. Fra vi havde første behandling og indtil nu, er der gået et godt stykke tid. Er det sådan, at Socialdemokratiet har haft intense forhandlinger med regeringen om det her mærke, eller er det sådan, at det hele sådan skal afgøres i korridorerne? Og nu har vi endda fået at vide, at vi ikke når at stemme inden frokostpausen. Vil det sige, at forbrugernes skæbne bliver afgjort i frokostpausen? Er det sådan, det forholder sig?

(Kort bemærkning).

Per Ørum Jørgensen (KF):

Nu spørger Dansk Folkepartis ordfører om en konkret holdning til et nordisk mærke, men jeg gjorde det jo netop i min ordførertale meget, meget klart, at vi ikke ved, hvad det indebærer, og derfor ikke ved, hvad vi tager stilling til, når vi snakker om det nordiske mærke i dag. Og det er derfor, Socialdemokraterne vil køre den tjubangforhandling. Hvis vi ikke blåstempler det her mærke i dag, vil de støtte det her beslutningsforslag, selv om de klart i betænkningen har skrevet, at de vil undlade at stemme. Det synes jeg ikke, er en forhandlingsmetode, jeg vil være med til.

KL 11.50

Som jeg har nævnt: Vi ved ikke, hvordan industrien stiller sig til det der. Vi ved ikke, hvilke kriterier man på nordisk plan kan blive enige om. Vi ved ikke, hvordan vi skal forholde os til, at Forbrugerrådet – det kan man jo så sige er et klart signal – bakker op om regeringens løsning, spis mindst-mærket, men at man totalt hælder det nordiske mærke af brættet.

Altså, det er jo meget vanskeligt i dag at sige, at det er den store forkromede løsning – og så oven i købet i en situation, hvor man har en pistol for panden. Det vil jeg ikke være med til.

(Kort bemærkning).

Christian H. Hansen (DF):

Jeg vil bare sige tak for det klare svar. Jeg synes også, det er fair nok at sige, at man ikke ved, hvad det indeholder, og at man så derfor ikke kan tage stilling til det i dag, og der var mange gode argumenter for ikke at gå ind for det nordiske mærke. Så tak for det klare svar. Nu er det så

afgjort: Socialdemokratiet vil så stemme for forslaget om lidt.

(Kort bemærkning).

Per Ørum Jørgensen (KF):

Jamen jeg ved ikke, om det er sådan, man kan konkludere. Jeg håber, der er en vis værdighed i Socialdemokratiet, også i det her spørgsmål.

Altså, at føre en procedure, hvor man i årevis har anerkendt, at den her problemstilling med at indføre et obligatorisk mærke er i strid med EU-retten, og at Danmark dermed ville få en dom ved EF-Domstolen, synes jeg er en relevant og fornuftig beslutning, som Socialdemokraterne også har bakket op om indtil for nylig.

Så har vi så betækningsbidraget, hvor Socialdemokraterne klart tilkendegiver, at de ønsker at undlade at stemme på grund af det her, og det synes jeg egentlig måske så er fornuftigt på grund af den forvirring, der er opstået hos Socialdemokraterne med hensyn til det her spørgsmål. Så det vil jeg da anbefale Socialdemokraterne at holde fast i. Jeg har ikke fået en eneste henvendelse fra Socialdemokraterne om, hvordan de forholder sig til et nordisk mærke, og derfor er vi i en situation, hvor vi skal stå og forhandle her på talerstolen i dag, og den situation vil jeg simpelt hen ikke acceptere med alle de her udestående spørgsmål.

Formanden:

Tak til hr. Per Ørum Jørgensen.

Nå, der er endnu en kort bemærkning til ordføreren fra fru Mette Gjerskov.

(Kort bemærkning).

Mette Gjerskov (S):

Det var ikke, fordi jeg ville forlænge debatten – det beklager jeg over for formanden – men det var bare, fordi den konservative ordfører sluttede af med at sige, at han ikke havde hørt noget som helst om et nordisk mærke fra Socialdemokraterne.

Jamen det står jo i betænkningen. Til den konservative ordfører vil jeg bare sige: Det er jo ikke noget, vi bare siger i dag. Det er jo rent faktisk noget, vi har skrevet i betænkningen i udvalget, så det burde ikke kunne komme bag på den konservative ordfører.

(Kort bemærkning).

Per Ørum Jørgensen (KF):

Jeg har flere gange problematiseret nogle af de her ting, nogle udestående spørgsmål. Jeg kan

ikke læse i betænkningen, om industrien vil bakte op om et nordisk mærke. Og jeg må sige, at efter at jeg har set pressemeddelelsen fra Forbrugerrådet i går, hvor de klart anbefaler, at man ikke indfører et nordisk mærke, jamen så synes jeg da også, at der er nye spørgsmål, der rejser sig i relation til det.

Jeg kan heller ikke læse i betænkningen, hvordan vores nordiske venner forholder sig til det her. Jeg kan heller ikke læse i betænkningen, på hvilke præmisser og ud fra hvilke kriterier et sådant nordisk mærke skal gennemføres, og jeg har heller ikke fået nogen henvendelser fra Socialdemokratiet om at drøfte det her spørgsmål.

Så kan jeg selvfølgelig læse betænkningen, men jeg synes, det er et lidt ringe forhandlingsgrundlag i så vigtigt et spørgsmål som det her. Man skal jo tænke på, at vi har gennemført et mærke, som Forbrugerrådet oven i købet bakker op om, og at det er på de rigtige præmisser, og derfor er det jo ikke sådan, at vi totalt er i panik i det her spørgsmål, men panikken har i hvert fald bredt sig i Socialdemokratiet, som totalt agerer som en elefant i et glashus i det her spørgsmål.

Formanden:

Er der flere, der ønsker korte bemærkninger til ordføreren? Nej. Så er det hr. Kristen Touborg som ordfører. Nej.

Er der flere ordførere, der ønsker ordet? Det er der ikke. Så er det ministeren.

Familie- og forbrugerministeren (Carina Christensen):

Det er jo en spændende debat, vi har haft her i dag, og det er jo en spændende føljeton, der generelt er i forbindelse med det her ernæringsmærke. Jeg tænker på den dag, vi får et obligatorisk, fælles ernæringsmærke i EU, forhåbentlig; så får vi ikke meget at tale om herinde, men det må vi så løse til den tid.

Det, jeg synes der er grund til at glæde sig over, er jo, at selv om det kan virke, som om vi er meget uenige her, så har vi jo i bund og grund alle sammen ét fælles mål: Vi ønsker nogle rigtig gode forhold for forbrugerne, og så vil vi alle sammen bare utrolig gerne have sådan et ernæringsmærke.

Derudover er det så også sådan, at de fleste af os meget gerne vil overholde EU's spilleregler, og det betyder så, at vi kan lave nogle gode frivillige ordninger, indtil vi en dag forhåbentlig får et fælles obligatorisk EU-ernæringsmærke.

Og fordi vi gerne vil overholde EU's spilleregler, kan vi ikke støtte Enhedslistens forslag.

Kl. 11.55

Så er der jo sket det, at vi har arbejdet i lang tid på vores danske spis mest-, spis mindst-, spis mindst-mærke; det blev lanceret for en måned siden. Og det er da rigtigt, som det også er blevet sagt heroppe fra talerstolen i dag, at det jo ikke har været nogen bragende succes; det er jo ikke sådan, at vi møder mærket en masse ude i butikkerne. Og det ærgrer mig rigtig meget. Der har ikke været særlig stor tilslutning til det, hverken fra detailhandelen eller fra industrien, og der synes jeg bare, at vi skal blive ved med at presse på og se, om vi kan komme længere. Men vi har i hvert fald arbejdet langt med vores spis mest-mærke, og jeg synes faktisk også, det er et rigtig godt mærke, der er kommet ud af det.

I stedet for at have et dansk frivilligt ernæringsmærke er der så nu kommet et forslag om, at vi skulle begynde at sonde terrænet med hensyn til, om det var muligt at lave et fælles nordisk frivilligt ernæringsmærke. Og det er et nyt forslag, det er på mange måder også et interessant forslag, og jeg tror sådan set, jeg har det samme mål som alle andre. Jeg ønsker sådan set bare et mærke, der kommer på varerne ude i butikkerne, så det kan komme forbrugerne til gavn. Og det er klart, at jeg er meget, meget glad for det danske spismærke; vi har arbejdet på det i rigtig mange år. Jeg kan så også konstatere, at det indtil videre ikke bliver brugt særlig meget.

Nu kan jeg så forstå, at der er kommet nogle henvendelser fra detailhandelen – jeg har ingen idé om, hvor mange i detailhandelen det her dækker – som siger, at hvis man bare fik et andet mærke, nemlig et frivilligt fælles nordisk ernæringsmærke, ja, så ville vi lige pludselig kunne give forbrugerne den gave, at de ville kunne se et mærke ude i butikkerne. Og jeg synes da, det er positivt, at detailhandelen tilsyneladende gerne vil hjælpe forbrugerne og gerne vil putte et ernæringsmærke på.

Den måde, som jeg har tænkt mig at forholde mig ret konstruktivt til det her på, er sådan set ret pragmatisk – det synes jeg man bør gøre – og det er, at jeg nu vil invitere Danske Erhverv ind til en kop kaffe i den nærmeste fremtid. Så må vi jo høre, hvad det konkret er, de forestiller sig, hvad det er for en fælles frivillig nordisk ernæringsmærkeordning, som man kunne forestille sig at støtte op om.

Jeg er selvfølgelig også interesseret i at høre, hvor mange i detailhandelen det er, der støtter

op, om det er noget, industrien også støtter op om. I hvert fald må vi da som udgangspunkt sige, at det er positivt, at detailhandelen nu kommer på banen og siger, at de gerne vil hjælpe os med at få et mærke på varerne og dermed hjælpe os med at hjælpe forbrugerne.

Så er det selvfølgelig også helt afgørende, hvad de siger i de andre nordiske lande. Jeg vil da bede Fødevarestyrelsen – de sidder jo i en masse arbejdsgrupper og en masse fora sammen med deres kolleger fra de andre nordiske lande – om at tage en drøftelse deraf. Vil der være interesse for at indgå sådan et samarbejde? Jeg ved det faktisk ikke, men det er da værd at sondere, og jeg vil da også tage kontakt til mine nordiske ministre og vende det med dem. Jeg ved, at svenskerne jo har deres svenske nøglehulsmærke, og hvis vi skal lave et fælles frivilligt nordisk ernæringsmærke, vil det jo så betyde, at vi alle sammen skal byde ind med hver vores og se, om vi kan nå noget. Men det er i hvert fald det, som vi vil sætte i gang efter dagens debat.

(Kort bemærkning).

Per Clausen (EL):

Nu bliver det jo spændende at se, om ministerens indlæg var det, Socialdemokraterne havde efterlyst; at uforpligtende sonderinger og kaffesnak er nok til at stille Socialdemokraterne tilfredse. Det kan ministeren jo næppe vide noget om.

Jeg vil spørge ministeren, om det ikke er rigtigt, at der har været meget langvarige forhandlinger med erhvervslivet tidligere, og at det derfor, når ministeren nu vil mødes med erhvervslivet, ikke er første gang.

Det andet, jeg vil spørge ministeren om, er: Er ministeren ikke enig med mig i, at vel er det godt at få en aftale med erhvervet, men at de kvalitetskrav, der indtil nu har været enighed om i Folketinget skulle stilles, som også Forbrugerrådet har nævnt, og som Venstres og Det Konservative Folkepartis ordførere har nævnt i dag, nemlig at der også skulle være en negativ mærkning, er vigtige, at det er vigtigt at opretholde en mulighed for negativ mærkning, sådan at kvalitetskrav til mærket altså opretholdes fra ministerens side, også i det fremtidige arbejde?

(Kort bemærkning).

Familie- og forbrugerministeren (Carina Christensen):

Det er da rigtigt, at jeg før har holdt møder med detailhandelen og også med industrien, men jeg

har aldrig drøftet muligheden for en fælles nordisk frivillig ernæringsmærkningsordning med dem. Det har de så spillet ind med nu i løbet af den sidste uges tid, og det er et nyt signal for mig, og jeg har ikke haft lejlighed til at drøfte det med dem endnu. Men jeg synes da, det er positivt, at de kommer på banen, det synes jeg da er en konstruktiv måde at gå ind i den her føljeton omkring ernæringsmærket. Så jeg synes da, vi skal gribe den bold og så se, hvad der kan komme ud af det, og der er jeg selvfølgelig interesseret i at høre, hvor bred en tilslutning der i givet fald vil være. Dansk Erhverv er i hvert fald ikke nogen ubetydelig organisation i den henseende.

Kl. 12.00

Så spørger hr. Per Clausen med hensyn til negativ mærkning. Vi jo meget glade for det danske spismærke, og for os har det været vigtigt, at der i det både er en positiv og en neutral og en negativ anmærkning. Men det er jo ikke udelukket, at det kunne indgå i et fælles, frivilligt nordisk ernæringsmærke. Som jeg har forstået – det er jo nyt for mig endnu – er det meningen, at det skal være en sammensætning af de forskellige landes mærker. Derfor kan jeg da ikke se, at det på forhånd udelukker, at der kunne være en negativ anprisning med. Men det er jo det, jeg må sondere, når jeg taler med mine kolleger, og når Fødevarestyrelsen snakker med deres kolleger i de andre fødevarestyrelser.

(Kort bemærkning).

Per Clausen (EL):

Sagen er vel den, at hvis de skiftende familie- og forbrugerministre tidligere havde været indstillet på at lave en aftale med erhvervet, der havde to elementer, nemlig frivillighed og det, at man ikke skulle mærke negativt, kunne man formentlig have lavet en aftale for lang tid siden. Og derfor er det lidt vigtigt, om ministeren nu af Socialdemokraterne og erhvervet vil lade sig presse til at acceptere et mærke, som kvalitativt er langt dårligere end det, vi indtil nu har været enige om at forsvare.

(Kort bemærkning).

Familie- og forbrugerministeren (Carina Christensen):

Jeg må sige, at nu har jeg fulgt debatten her i dag, og jeg har altså ikke hørt nogen partier sige, at de ikke synes, at det er en god ting, at der er negativ anprisning i sådan et mærke. Jeg har sådan set ikke hørt nogen udelukke, at det skulle være det, vi forsøger at få ind i en fælles nordisk

ernæringsmærkeordning. Det er da det, jeg synes må være vores udgangspunkt.

Landene vil jo selvfølgelig møde op med deres forskellige mærker, og hvis vi skal ende med at lave et fælles frivilligt nordisk ernæringsmærke, ville det jo blive sammensat af de mange forskellige komponenter, og vores indspil jo være vores spis mest-, spis mindre-, spis mindst-mærke, hvori der jo er en negativ anprisning.

(Kort bemærkning).

Christian H. Hansen (DF):

Det bliver jo spændende at høre, hvad Socialdemokratiet siger til en kop kaffe med Dansk Erhverv, om man sætter nogle af sine folk i styrelsen til at sådan stikke fingeren i jorden og lige høre, hvad andre synes om det her. Det er jo i hvert fald ikke det, Socialdemokratiet tidligere har tilkendegivet var nok. Der har man netop tilkendegivet, at man skulle have en klokkeklar melding fra ministeren om, at der indledtes nogle forhandlinger med de nordiske lande, og det er altså ikke det stadie, vi er nået til.

Spørgsmålet til ministeren skal egentlig være, at nu har vi jo selvfølgelig det her spis mindre-, spis mindst-mærke; Dansk Industri, tror jeg, det er, har for nylig lanceret noget, der hedder et GDA-mærke, og nu har vi en debat om et nordisk mærke. Hvad er det egentlig, der gør, at forbrugerministeren i den grad svigter forbrugerne ved ikke at sige, at når der er så mange bolde i luften, og der åbenbart ikke er nogen, der bliver grebet til forbrugernes fordel, så må jeg som minister nu gå ind og sige: Nu indfører vi et obligatorisk mærke?

(Kort bemærkning).

Familie- og forbrugerministeren (Carina Christensen):

Jeg kan forstå, at der er mange kommentarer til den kop kaffe, jeg skal have med Dansk Erhverv. Jeg tror, jeg skal byde på noget andet end kaffe, hvis det sådan set er problemet i sig selv. Det vil jeg da overveje.

Hr. Christian H. Hansen spørger, hvorfor vi svigter forbrugerne her. Det gør vi på ingen måde. Tværtimod har vi brugt rigtig mange år nu på at udvikle det frivillige danske ernæringsmærke, som er resulteret i noget rigtig godt, synes jeg, og som blev lanceret for lige omkring en måned siden. Det er jo helt nyt for forbrugerne og er forhåbentlig på vej ud i butikkerne nu.

Derudover arbejder vi jo på europæisk plan for, at vi på sigt skal have et fælles obligatorisk

EU-ernæringsmærke. Det er jo et langsigtet mål, og der er det sådan, at mærkningsreglerne i EU skal revideres her til efteråret, og der vil vi selvfølgelig tage ned og gøre vores indflydelse markant gældende.

(Kort bemærkning).

Christian H. Hansen (DF):

Nu siger ministeren så, at det er et godt mærke og sådan noget, og det er det måske nok også, der er bare ikke rigtig nogen, der kender det endnu, for det har kun fungeret en måned.

Med hensyn til det her spis mindre, spis mindst – som i øvrigt mange i detailhandelen osv. har sagt, at de ikke bryder sig om, og at der nu er nogen, der vil lancere et GDA-mærke, mens nogen vil have et nordisk mærke – tror ministeren ikke, at forbrugerne bare bliver mere forvirrede af alle de her mærkningsordninger, og at det gør, at ministeren bliver nødt til i den sidste ende at gå ind og få lavet et obligatorisk ernæringsmærke?

Jeg kan forstå, at ministeren ikke vil det, og det er jo sådan set også fint nok at have den holdning. Derfor kan vi så glæde os over, at Socialdemokratiet i dag hjælper til med, at vi får et obligatorisk ernæringsmærke.

Kl. 12.05

(Kort bemærkning).

Familie- og forbrugerministeren (Carina Christensen):

Jeg er fuldstændig enig i, at vi skal gøre alt, hvad vi kan for at hjælpe forbrugerne og for at gøre det nemt for dem, når de er ude at handle, at orientere sig om, hvad det er for nogen varer, de køber. Vi ønsker netop ikke at forvirre forbrugerne, og derfor er det langsigtede mål også at skabe et fælles obligatorisk EU-ernæringsmærke. Den eneste måde, man kan få et obligatorisk ernæringsmærke på, er ved at overholde EU's spilleregler og samarbejde med alle EU-landene.

Men indtil da har vi gode muligheder for at lave frivillige ordninger, og det er det, vi har gjort her i Danmark. Vi har udviklet vores spismærke, og det er faktisk et utrolig godt mærke. Det er også nyt for mig, hvis jeg skal forstå, at Dansk Folkeparti lige pludselig ikke synes, at spismærket er godt.

Formanden:

Er der flere, der ønsker en kort bemærkning til ministeren? Er der flere, der ønsker at være ord-

førere i første runde? Så tager vi anden runde. Fru Mette Gjerskov som ordfører i anden runde.

Mette Gjerskov (S):

Først vil jeg gerne sige tak for debatten. Jeg synes, det har været en interessant debat. Det er meget sjældent, at vi står her ved en anden og sidste behandling af et beslutningsforslag og faktisk ikke helt ved, hvad resultatet af dagens debat er.

Jeg synes, det har været spændende, men jeg synes også, det har været svært, fordi vi som Socialdemokrater har skullet prøve at vurdere, om vi kunne forvente, at regeringen ville gå helhjertet ind for et nordisk ernæringsmærke, som kunne komme ud i butikkerne inden jul. Det er det, der har været vores mål, det er det, vi har arbejdet på de sidste 2 måneder, det er det, vi har vundet armen om på detailhandelen for at få igen de sidste 2 måneder.

Det er mærkeligt nok, må jeg sige, at jeg ikke har set nogen som helst andre ordførere på gangene, når jeg har diskuteret med detailhandelen. Jeg tror, Socialdemokratiet er de eneste, som har prøvet at finde en rigtig konstruktiv løsning på det her spørgsmål.

Jeg må bare konstatere, at selv om ministeren siger, at hun vil have nogen til at holde kaffeslabberas med, og at man kan snakke om det på embedsmandsniveau, så synes jeg ikke, det er helhjertet. Jeg kan ikke se, hvordan vi skal få en nordisk ordning til at fungere, hvis ikke vi går helhjertet ind i det.

Hvis jeg var i tvivl, da jeg hørte ministeren, så blev jeg overbevist, da jeg hørte Venstres og Konservatives ordførere, som jo fuldstændig klart har så travlt med at slå på alle andre og så kan jeg jo høre, at deres hjerter brænder alene for ministerens spis mest, spis mindre, spis mindst, og det kan jeg også godt forstå. Men det er jo bare et hemmeligt mærke, som ingen kender. Jeg kan godt forstå, de brænder for det, men jeg synes hellere, at de skulle tage og brænde for nogle konstruktive løsninger, som gav os et mærke ude i butikkerne, hvor forbrugerne rent faktisk kan få gavn af det.

Desværre er vi jo altså så i den situation, at det kan vi ikke få. Vi kan ikke få regeringen til helhjertet at gå med ind i de her drøftelser. Det er ærgerligt, det er især ærgerligt for forbrugerne, men det betyder, at vi nu tager det lange, seje træk. Vi tager en beslutning her i dag, hvor vi stemmer for at pålægge regeringen at arbejde for et obligatorisk ernæringsmærke i Danmark,

vi tager debatten om EU-juraen. Tingene kommer desværre til at trække ud, men det er jo altså bedre, end at vi slet ikke får noget. For i den situation, vi er i lige nu, har vi ingenting, og vi har heller ikke udsigt til at få noget. Derfor må vi jo så stemme for Enhedslistens forslag, og det er jeg sikker på der kan komme noget konstruktivt ud af, fordi det jo er et flertal i Folketinget, som så beslutter det.

Men jeg håber da, at regeringen i modsætning til snakken om det nordiske ernæringsmærke så vil være lidt mere konstruktiv med hensyn til at gennemføre en ordning, som Folketinget så vedtager i dag. Det håber jeg. Jeg håber, vi vil se, at man fra regeringens side konstruktivt og politisk i EU vil kæmpe for den her sag, kæmpe for at overbevise Kommissionen om, at det her ikke er EU-stridigt, kæmpe for at overbevise de andre EU-lande om, at det her ikke er EU-stridigt, og jeg håber, man vil gøre det lige så helhjertet, som vi ville have gjort, hvis det var os, der sad på ministerposten, og det var os, der skulle tage kampen med Kommissionen og med det øvrige EU om at få et mærke til borgernes bedste.

Kl. 12.10

(Kort bemærkning).

Per Ørum Jørgensen (KF):

Fru Mette Gjerskov føler sig meget forsmået, kan jeg forstå på baggrund af hendes kommentarer. Jeg tror ikke, fru Mette Gjerskov hørte efter.

Fru Mette Gjerskovs præmis under denne debat er, at vi skal tage en beslutning med hensyn til, om vi vil gå ind for et nordisk mærke, som fru Mette Gjerskov har lanceret, og vi skal tage en beslutning uden at have noget grundlag for at tage den beslutning. Jeg har ikke fået en eneste henvendelse fra Socialdemokratiet i den her sag om, hvad det er, man vil. Hvordan stiller industrien sig? Hvad er det for nogen præmisser i forhold til de øvrige nordiske lande osv. osv.?

Jeg har fremført en lang række spørgsmål om det her mærke, og dem vil jeg så gerne give fru Mette Gjerskov anledning til her fra talerstolen at komme med nogle svar på: Er industrien med på det her? Hvordan skal vi forholde os til, at Forbrugerrådet hælder det her af brættet osv. osv. osv.? Jeg har rejst en del spørgsmål, og jeg kunne godt tænke mig, at fru Mette Gjerskov besvarede dem.

(Kort bemærkning).

Mette Gjerskov (S):

Jeg bliver nødt til at sige, at jeg havde en drøftelse med ministeren, som insisterede på at komme til at tale med mig, så jeg kunne ganske enkelt ikke høre den konservative ordførers bemærkning, så kunne jeg få lov til at bede ham om at gentage det?

(Kort bemærkning).

Per Ørum Jørgensen (KF):

Jeg skal nok lade være med at kommentere Socialdemokraternes driftssikkerhed i den her sag i dag. Jeg stillede nogle meget enkle spørgsmål til fru Mette Gjerskov om ting, som vi ikke har fået informationer om endnu. Man brænder jo meget for det her nordiske mærke, men hvad er det for nogle præmisser, det her skal bygges op omkring? Hvad siger industrien? Hvordan forholder Socialdemokratiet sig til, at Forbrugerrådet ikke er interesseret i det her, men mener, at regeringens mærkningsordning er den bedste? Det var nogle meget klare spørgsmål.

Så vil jeg gerne sige i forhold til EU-retten, at da Socialdemokraterne sad i regering, var man af den klare opfattelse, at det her var i strid med EU-retten. Også i en lang oppositionsperiode var Socialdemokraterne helt af den opfattelse, at det her er i strid med EU-retten. Der har man så foretaget en kovending. Så skriver man betænkning, hvor man siger: Vi undlader at stemme. Fair nok. Jeg synes, det er fornuftigt på grund af den forvirring, der tydeligvis er i Socialdemokratiet om det her spørgsmål, at man så undlader at stemme, og så kan man så arbejde videre derfra – fornuftigt.

I dag vil man så alligevel trodse de klare juridiske vurderinger, der siger, at det her er i strid med EU-retten. Jeg synes, det er uansvarligt. Socialdemokratiet agerer som en elefant i en glasbutik i det her spørgsmål, og jeg synes, det er meget beklageligt, at vi ikke får en chance for at forhandle de her ting.

(Kort bemærkning).

Mette Gjerskov (S):

Jeg vil gerne først og fremmest sige tak for, at den konservative ordfører var så venlig at gentage bemærkningen, og så selvfølgelig beklage, at jeg ikke hørte det første gang.

Men jeg vil gerne sige, at der faktisk har været lang tid til at drøfte det her. Jeg har arbejdet på det her forslag i månedsvis. Lige siden førstebehandlingen har jeg arbejdet konstruktivt med

det. Jeg har ikke hørt noget fra den konservative ordfører undervejs om at finde konstruktive løsninger; ingen har været hos mig.

Ordføreren spørger: Hvad er det for nogle præmisser, der skal være udgangspunktet? Jamen det står meget tydeligt i betænkningen. Det er, at vi i Danmark har et spismærke, og i Sverige har de et nøglehulsmærke. De to mærker ligger ganske, ganske tæt på hinanden, og derfor skulle det være meget mærkeligt, hvis man ikke kunne finde en fælles løsning. Det er det, der er mit udgangspunkt.

Så spørger ordføreren også, om industrien vil være med. Nu bestemmer jeg jo ikke over industrien, men det, de har tilkendegivet over for mig, er, at de vil være indstillet på en nordisk løsning, og det opfatter jeg som positivt.

Man skal jo ikke tale grimt om de andre ordførere, men det er da en mærkelig trækken i land, vi nu ser fra den konservative ordfører, som stod her i sin ordførertale og skosede Socialdemokraterne; nu er det lige pludselig vores skyld. Det var dem, der ikke ville være imødekommende i forhold til et nordisk mærke. Sådan er det. Så må de jo tage konsekvensen.

Formanden:

Der er flere, der ønsker en kort bemærkning til ordføreren, men jeg tror, det vil være godt med et måltid mad nu. Så derfor skal jeg her afbryde forhandlingen og udsætte mødet. Det genoptages i dag kl. 13.00.

Mødet udsat kl. 12.15

Mødet genoptaget kl. 13.00

Forhandlingen genoptoges

Fjerde næstformand (Niels Helveg Petersen):

Den første, der får ordet, er fru Charlotte Antonsen, der har bedt om ordet for en kort bemærkning – og som gerne skulle komme op til talerstolen.

(Kort bemærkning).

Charlotte Antonsen (V):

Nu er det ikke sådan, at jeg plejer at beskæftige mig med forbrugerpolitik, men efter at jeg hørte den socialdemokratiske ordfører i det første ind-

læg, hvor ordføreren tilkendegav, at Socialdemokraterne ville stemme hverken for eller imod beslutningsforslaget, men så efter en time pludselig meddelte, at nu ville Socialdemokraterne stemme for det, må jeg sige, at det dog er det mest ynkelige socialdemokratiske forbrugerpolitiske indlæg, jeg i mit liv har hørt, og jeg har siddet herinde i mange år. Jeg synes i den grad, at når man taler slingrekurs i Socialdemokratiet, ja, så er det her slingrekurs uden noget fortilfælde.

For en uge siden, da udvalget afgav sin betænkning, skrev Socialdemokratiet: »Forbrugerministerens udmærkede »Spis-mærke««. Det er ikke på varerne, men det er et udmærket mærke, som trådte i kraft for en måned siden.

Men så kan vi forstå på ordføreren, at ordføreren for 2 måneder siden fik en ny god idé: Man vil gerne have et nordisk mærke. Det er jo så det, der fører til, at man forsøger at tørre problemet af på regeringen, og så slutter man af med at sige, at fordi man nu ønsker et nordisk mærke, agter man at stemme for et obligatorisk dansk mærke, som vel at mærke intet har med et nordisk mærke at gøre.

Hvordan vil fru Mette Gjerskov forklare det heroppefra?

(Kort bemærkning).

Mette Gjerskov (S):

Jamen jeg tror bare, mit svar skal være, at Venstres EU-ordfører da skal være rigtig, rigtig politisk tonedøv, hvis hun ikke i debatten har kunnet høre præcis det, jeg har sagt.

De praktiske muligheder var at indføre et nordisk ernæringsmærke. Vi har stået her i snart timer og debatteret. Venstres og Konservatives ordførere har været fuldstændig klare på, at det skulle mudres så meget som muligt. Jeg har ikke hørt et eneste oprigtigt ord fra dem om, at de kunne se en mulighed for et nordisk ernæringsmærke. Det var det, der var den praktiske mulighed for at få det indført ad frivillighedens vej.

Nu er det jo faktisk sådan, at vi Socialdemokrater gerne vil have et ernæringsmærke, vi vil gerne have det ud i butikkerne, og vi vil gerne have det meget snart; vi vil faktisk gerne have det inden den 1. januar. Her var der for første gang i årevis en mulighed for, at vi kunne få det ud i butikkerne, og hvad sker der? Det sørger regeringspartierne for at ødelægge. Så er der det tilbage, at vi kan indføre et obligatorisk mærke, og det er det, vi gør i dag.

(Kort bemærkning).

Charlotte Antonsen (V):

Jamen altså, fru Gjerskov svarer simpelt hen ikke på det med den socialdemokratiske slingrekurs. Er det ikke korrekt, at for en uge siden mente man, at forbrugerministerens ernæringsmærke, spismærket, var udmærket? Her en uge efter siger man så først, at man vil have et nordisk mærke, og en time efter meddeler den socialdemokratiske forbrugerordfører, at nu vil man ikke længere have et nordisk mærke, nu vil man gå ind for et obligatorisk dansk mærke.

Hvordan tror fru Gjerskov, som jo også følger Europaudvalget, det tager sig ud, når vi om et halvt år skal ned til EU og forhandle et europæisk ernæringsmærke? Var det ikke der, man skulle lægge sine lodder, i stedet for denne slingrekurs, som jo kun vil miskreditere den danske stilling og i øvrigt ødelægge det for forbrugerne?

(Kort bemærkning).

Mette Gjerskov (S):

Venstres europarådformand skal selvfølgelig være tilgivet, at hun ikke er inde i detaljerne omkring ernæringsmærket. Hun siger, det er en slingrekurs i forhold til Socialdemokraternes holdning til forbrugerministerens spismærke.

Jeg tror, jeg har sagt det ti gange fra talerstolen i dag: Vi synes, at det spismærke er rigtig, rigtig godt. Det ville vi gerne have blev indført frivilligt. Det kan ikke lade sig gøre, ingen indfører det frivilligt. Så siger vi, at så må vi tage det med til Norden og tage udgangspunkt i vores spismærke, tage det med op og finde en nordisk løsning. Det var ordførerne heller ikke interesseret i.

Kl. 13.05

Nu siger vi, at så vil vi gerne have indført nøjagtig det samme mærke obligatorisk; det er det samme mærke, vi taler om, og det er det samme mærke, vi hele tiden har talt om. Vores udgangspunkt er: Spismærket synes vi er fornuftigt; vi synes, det er godt, og det har vi syntes hele tiden.

Så jeg har altså overhovedet ikke forståelse for, at ordføreren mener, det er en slingrekurs. Jeg kan kun sige det sådan, at hun som europarådformand selvfølgelig er undskyldt, at hun ikke har fulgt debatten.

Fjerde næstformand (Niels Helveg Petersen):
Der er endnu et par medlemmer, der har bedt om ordet for korte bemærkninger. Det er først fru Inger Støjberg.

(Kort bemærkning).

Inger Beinov Støjberg (V):

Jeg har simpelt hen aldrig nogen sinde kendt mage. Tænk sig, sidste onsdag afgav Fødevareudvalget betænkning, hvor Socialdemokraterne sagde, at man hverken ønskede at stemme for eller imod. I dag har man så fået en helt, helt anden holdning.

Man må sige, at det at bryde samtlige normale kutymer her i Folketingssalen, er en ting, noget helt andet, vil jeg gerne sige til fru Mette Gjerskov, er, at Socialdemokraternes EU-politik nu er i frit fald. Socialdemokraternes EU-politik er i frit fald! Man bryder med alt, hvad man tidligere har stået for. Nu går man ind for at udfordre EU. Der er klokkeklare juridiske papirer, der fortæller, at det her er EU-stridigt.

Så er mit spørgsmål bare til fru Mette Gjerskov og Socialdemokraterne: Skal vi tage det her som et klokkeklart brud med EU-politikken generelt? Er det noget, som Socialdemokraterne vil stå bag hele vejen rundt, at nu har man ændret EU-politik? Socialdemokraternes EU-politik er i frit fald.

(Kort bemærkning).

Mette Gjerskov (S):

Jeg gentager gerne debatten fra førstebehandlingen, hvor Venstres ordfører sagde stort set det samme, som hun siger i dag, og jeg svarer gerne. Vi er nogle, som både kender og holder af EU og går helhjertet ind for EU, det gør vi også fra Socialdemokratiets side. Vi er bare overbeviste om, at der faktisk er nogle muligheder for at gennemføre sådan et ernæringsmærke også med godkendelse fra EU, men det kræver noget politisk håndværk, og vi har ikke set et forsøg fra regeringens side på at udføre det her politiske håndværk.

Jeg synes ærlig talt, at regeringspartierne skulle bruge deres kræfter på at få en politisk løsning i EU i stedet for at spille kræfterne på at skælde os andre ud. Et flertal i det danske Folketing pålægger i dag regeringen at finde en løsning, så vi kan få et ernæringsmærke ud i butikkerne i Danmark til gavn for de danske forbrugere, og det går jeg naturligvis ud fra at regeringen vil følge.

Fjerde næstformand (Niels Helveg Petersen): Der er yderligere en række ordførere, der har bedt om ordet for korte bemærkninger, men ministeren har bedt om ordet, så jeg skal nu give ordet til ministeren.

Familie- og forbrugerministeren (Carina Christensen):

Jeg må sige, at jeg er mildt sagt rystet over Socialdemokraternes opførsel i den her sag, og jeg kan kun gentage en gang til: Hvis Socialdemokraterne stemmer for Enhedslistens beslutningsforslag, er det et klokkeklart brud på EU's lovgivning. Så når jeg skal høre, at Socialdemokraterne går helhjertet ind for EU-samarbejdet og støtter op om det, så må jeg sige, at det overhovedet ikke er det, de demonstrerer her i dag, tværtimod er det, Socialdemokraterne her er ved at foretage sig, dybt, dybt alvorligt.

Derudover må jeg også bare fortælle Socialdemokraterne, at de danske forbrugere kommer til at betale en uhyre høj pris på grund af den handling, Socialdemokraterne tilsyneladende har tænkt sig at foretage sig her i dag. Det gør de, for hvis vi vedtager det her, og hvis vi selv indfører en obligatorisk dansk ernæringsmærkningsordning i fuldstændig strid med EU's lovgivning, er jeg som minister, når jeg skal ned og kæmpe for Danmarks interesser om 6 måneder, når EU skal i gang med at revidere deres mærkningsregler, fuldstændig spillet af banen. Det vil sige, at vi ikke har nogen mulighed for fra dansk side at gå ind og påvirke de fælles obligatoriske ernæringsmærkningsordninger, der også kommer til at gælde for danske forbrugere inden for ganske få år.

Det har en utrolig høj pris, det er til stor skade for de danske forbrugere, det, Socialdemokraterne vil gøre her, og jeg fatter simpelt hen ikke, at man vil være det bekendt fra Socialdemokraternes side.

Fjerde næstformand (Niels Helveg Petersen): Før fru Mette Gjerskov får ordet, er det fru Inger Støjberg for ... Det er frafaldet. Værsgo, fru Mette Gjerskov.

(Kort bemærkning).

Mette Gjerskov (S):

Det, jeg kan se i den her sag, er, at EU nu skal gøres til syndebug. Det mener jeg ikke er klogt; jeg mener ikke, det er klogt af ministeren, og jeg mener ikke, det er klogt af regeringen. Der er masser af politiske muligheder i den her sag,

som ikke er afprøvet. Vi har set utallige gange før, at der rent faktisk er nogle politiske muligheder: Vi har set det med hensyn til transfedtsyrer, vi har set det på gmo-området, vi har set det på miljøområdet, vi har set det på en lang række områder, hvor der faktisk er nogle politiske muligheder.

Kl. 13.10

Jeg har, må jeg nok sige, meget svært ved at se for mig, at EU skulle forhindre, at vi i Danmark fortæller borgerne, om en vare er ernæringsrigtig. Nej, jeg opfatter det faktisk som en rigtig syv undskyldning fra regeringens side. Der er masser af muligheder. I stedet for at skælde ud på os skulle man så ikke gå ned og tage den politiske drøftelse i Bruxelles?

Fjerde næstformand (Niels Helveg Petersen): Den næste, der har bedt om ordet for en kort bemærkning, er fru Birthe Rønn Hornbech.

(Kort bemærkning).

Birthe Rønn Hornbech (V):

Jeg læser i avisen, at Socialdemokratiet gerne vil have statsministerposten. Det kræver naturligvis, at man er regeringsduelig og kan overbevise Folketinget og vælgerne om, at man er regeringsduelig. Det kræver, at man er troværdig, at det, når man afgiver votum i udvalget til den betænkning, der skal offentliggøres, står til troende, hvad Socialdemokratiet mener. Det må vi så konstatere at det ikke gør; man kan ikke stole på Socialdemokratiet. Nu synes jeg ordføreren skal høre efter, for jeg har nogle vigtige ting at spørge om, og det første er selvfølgelig: Hvordan vil man være regeringsduelig, når man er så utroværdig? Det er helt ekstraordinært i min tid her i Folketinget, at man på den måde ændrer mening.

Men nu kommer det værste: Jeg forstår, at ordføreren mener, at man bare kan sjakre med Danmarks anseelse i EU. Der blev sagt, at det er et spørgsmål om politisk håndværk. Nej, hvis det her beslutningsforslag bliver vedtaget, så er det ret i Danmark, og det kan man se i EU, og det kan regeringen risikere at skulle stå skoleret for i EU. Det synes ordføreren måske er sådan, man skal opføre sig, men jeg venter meget spændt på, om Det Radikale Venstre – som jo heldigvis er blevet et meget EU-venligt parti – har nogen holdning til det her, eller om de også vil sjakre både med EU-retten og Danmarks anseelse.

(Kort bemærkning).

Mette Gjerskov (S):

Jeg må sige, at det er muntert at skulle høre om ødelæggelsen af Danmarks anseelse i udlandet fra et medlem af et parti, som i den grad, bl.a. med en ulovlig krig i Irak, har gjort, hvad de kunne for at ødelægge det danske omdømme i udlandet. Jeg synes, det er kønt; jeg synes, det er rigtig kønt. Det her handler om, at regeringen pålægges at lave et ernæringsmærke.

Jeg ved godt, at fru Birthe Rønn Hornbech har stor juridisk kyndighed, og jeg er meget bekymret ved at gå ind i en juridisk diskussion med hende, men et beslutningsforslag har ikke lovgældighed; det har det først den dag, vi har truffet en lovmæssig beslutning i Danmark.

(Kort bemærkning).

Birthe Rønn Hornbech (V):

Ordføreren glemte at svare på det meget vigtige, som jo bliver vigtigere og vægtigere for hver dag i det danske mediebillede, og det er politikernes troværdighed. Skal jeg forstå det sådan, at Socialdemokratiet i fremtiden har bastet og bundet sig, sådan at det kun er lovforslag, der gælder i den politiske debat, og når det drejer sig om Danmarks anseelse i udlandet? Det ville være noget ganske nyt, i forhold til hvad Socialdemokratiet ellers siger.

Jeg synes, ordføreren skulle tage det her seriøst og svare, hvis hun kan, og ellers lade en anden gøre det.

(Kort bemærkning).

Mette Gjerskov (S):

Det står mig en smule uklart, hvad det er, ordføreren gerne vil have jeg skal svare på. Det kan selvfølgelig godt være, at det er, fordi hun mener, jeg er ukyndig, men det kunne så måske være rart med et lidt klarere spørgsmål. Det, jeg hører der bliver talt om, er troværdighed, socialdemokratisk troværdighed i den her sag. Jamen den er jo fuldstændig klar: Vi vil gerne have et ernæringsmærke, så de danske forbrugere meget nemmere kan gå ned i butikkerne og træffe det sunde valg. Det er det, vi gerne vil have, og om vi skal få det igennem på den ene måde, den anden måde eller den tredje måde, er vi sådan set ligeglade med. Der er masser af muligheder. Det her er en af mulighederne, og den vil vi gerne have udforsket.

Kl. 13.15

Regeringen har jo selv lige ødelagt muligheden for et nordisk mærke, for det ville man ikke

gå ind for. Vi har prøvet det frivillige mærke i Danmark, det lykkedes heller ikke. Nu er det obligatoriske tilbage som en sidste mulighed. Den vil vi meget gerne arbejde for. Jeg synes ikke, der er noget som helst utroværdigt i, at vi gerne vil have et ernæringsmærke på varerne i de danske butikker.

Fjerde næstformand (Niels Helveg Petersen):

Der er endnu en række, der har bedt om ordet for korte bemærkninger. Jeg skal nu give ordet til hr. Troels Lund Poulsen.

(Kort bemærkning).

Troels Lund Poulsen (V):

Jeg må sige, at jeg synes, det er meget trist, at fru Mette Gjerskov tillader sig ikke at svare på de spørgsmål, der bliver stillet i den her debat. Jeg vil sådan set også gerne stille det meget direkte spørgsmål til fru Mette Gjerskov, hvorvidt det er Socialdemokratiets kurs; hvorvidt fru Helle Thorning-Schmidt er indforstået med den holdning, Socialdemokratiet nu giver udtryk for her i Folketingssalen; hvorvidt fru Helle Thorning-Schmidt accepterer, at man har en holdning, når man afgiver betænkning, og en anden, når man stemmer i Folketingssalen, og hvorvidt det er fru Helle Thorning-Schmidts opfattelse, at det er i orden, at man spiller hasard med Danmarks internationale anerkendelse i det EU-arbejde, der foregår. Det synes jeg er dybt, dybt deprimerende.

Så glæder jeg mig selvfølgelig også til at høre, hvad Det Radikale Venstre siger i den her debat. Det Radikale Venstre plejer jo at respektere de afgørelser og den EU-linje, der ligger. Men jeg vil altså meget gerne vide, om fru Mette Gjerskov har cleared det her med den socialdemokratiske formand. Ellers kunne det være på sin plads at få den socialdemokratiske formand ned i Folketingssalen.

(Kort bemærkning).

Mette Gjerskov (S):

Jamen uha-uha, jeg kan fortælle hr. Troels Lund Poulsen, at jeg er Socialdemokraternes ordfører i denne sag, at jeg taler på vegne af Socialdemokratiet, og jeg kunne naturligvis aldrig nogensinde drømme om at sige noget, som ikke er aftalt i Socialdemokratiet – hvis vi så lige kan få det på plads.

Så vil jeg bare sige, at det ikke er korrekt, når hr. Troels Lund Poulsen siger, at vi havde en holdning, da vi afgav betænkning i sidste uge,

og en anden holdning i dag. Det står meget, meget tydeligt i betænkningen, at vi vil have ministeren til at arbejde for en nordisk løsning. Det er derfor, vi sagde, at vi så ville stemme gult.

Hvis ministeren imidlertid ikke gør det – hr. Troels Lund Poulsen skulle have prøvet at være her tidligere og se sine kolleger fare i hver sin retning for at undgå det her, for at undgå at arbejde for den nordiske løsning – er det klart, at vi selvfølgelig så må stemme ja til en obligatorisk ordning. Vi har sagt det, vi sagde det ved førstebehandlingen, og vi siger det igen.

(Kort bemærkning).

Troels Lund Poulsen (V):

Jeg vil gerne starte med at sige til fru Mette Gjernskov, at fordi man ikke er i Folketingssalen, betyder det ikke, at man ikke kan følge debatten, og det har jeg faktisk også haft mulighed for. Så er det postulat i hvert fald rettet.

Jeg må så bare konkludere, at det er fru Helle Thorning-Schmidt, der ønsker nu at ændre den EU-kurs, som et bredt flertal i Folketinget jo ellers normalt respekterer. Jeg må så bare konstatere, at Socialdemokratiet med det her forslag nu ønsker at gøre det sværest muligt, for ikke at sige umuligt, for Danmark at nå frem til en løsning.

Det beklager jeg dybt, og jeg synes også, det er dybt beskæmmende, at fru Mette Gjernskov nu så sent i debatten ønsker at anlægge en helt anden kurs og faktisk lægger en kurs, som er i strid med det, som er Socialdemokratiets normale praksis i EU-politikken. Det er åbenbart nye tider i Socialdemokratiet.

(Kort bemærkning).

Mette Gjernskov (S):

Jeg har stor respekt for, at Venstres ordfører naturligvis har kunnet følge debatten andetsteds i huset, men han har åbenbart ikke hørt debatten under førstebehandlingen, for da sagde jeg nøjagtig det samme. Der er ikke nogen slingrekurs i Socialdemokraternes EU-politik.

Vi mener klart, at der er masser af politiske muligheder i EU i den her sag, som ikke er benyttet. Vi synes, det er rigtig, rigtig ærgerligt, at regeringspartierne tror, at de alene kan definere, hvad der er muligt i EU, og alene kan definere, hvad der skal være Danmarks kurs.

Vi vil gerne have et EU, som også er til for forbrugerne, ikke kun for erhvervslivet, og det tror vi faktisk også langt hen ad vejen er det EU, vi har. Derfor mener vi, at der er en lang række

muligheder, som regeringen ikke har ønsket at forfølge. Men vi går da selvfølgelig ud fra, at regeringen vil arbejde helhjertet for at få indført en ernæringsmærkning i Danmark, naturligvis med EU's godkendelse, når et flertal i Folketinget pålægger den at gøre det.

Fjerde næstformand (Niels Helveg Petersen):

Vi er nu færdige med ... Nej, fru Tina Nedergaard har også bedt om ordet for en kort bemærkning. Værsgo. Ellers nærmer vi os afslutningen på de korte bemærkninger.

Kl. 13.20

(Kort bemærkning).

Tina Nedergaard (V):

Der er jo fuldstændig klart og tydeligt tale om en slingrekurs fra Socialdemokraterne i det her spørgsmål, når der den 16. maj afgives en betænkning, hvori man tilkendegiver, at man vil undlade at stemme og så i dag agter at stemme rødt.

Men mere problematisk er det jo, at Socialdemokraterne hermed anlægger det, man må betragte som en helt ny EU-linje for partiet, nemlig at man vil køre til grænsen og langt over grænsen i de EU-retlige spørgsmål, at man end ikke trækker vejret lidt dybere og siger, at man gerne lige vil vente lidt og se, hvad der i øvrigt kan komme ud af en fælles løsning i EU. Man vil skabe tvivl om, hvorvidt det danske parlament som helhed bakker op om det internationale samarbejde, vi indgår i, og i særdeleshed det meget nære og tætte og afgørende samarbejde, som er i EU. Det er meget beskæmmende, og jeg mener, at den socialdemokratiske ordfører bør rådgive sit parti til straks at ændre holdning, således at man undlader at stemme, sådan som man har tilkendegivet i betænkningen at man vil.

(Kort bemærkning).

Mette Gjernskov (S):

Det ville jo have været meget, meget rart, hvis Venstre og Konservative havde været lidt mere konstruktive i debatten i dag. Hvis de havde villet arbejde helhjertet for et ernæringsmærke på nordisk plan, havde vi også kunnet stemme gult. Men det ville de ikke. Og det var det, vi skrev i betænkningen. Vi skrev det i betænkningen. Det kan ikke komme som en overraskelse for nogen som helst, at det, vi gerne vil, er at få et mærke ud til forbrugerne, og hvis vi kunne få

den nordiske løsning, ville vi være parate til at stemme gult i dag.

Men vi kunne jo ikke få den nordiske løsning. Venstres egen ordfører var jo ikke interesseret. Så er vi nødt til at stemme grønt for at få et mærke igennem, og det er det, vi gør. Så går vi fuldt og helhjertet ind for en obligatorisk ordning, for det må jo være det, der er konklusionen.

(Kort bemærkning).

Tina Nedergaard (V):

Jeg skal lige korrigere mig selv. Det er selvfølgelig grønt, som Socialdemokraterne agter at stemme i dag.

Situationen er jo fortsat den, at regeringen har tilkendegivet, at man ønsker at arbejde for fælles løsninger på hele det her fødevarerområde, på hele mærkningsområdet. Det er bl.a. derfor, vi er med i EU, og det er jo bl.a. også derfor, at Socialdemokraterne historisk set har gået ind for det tætte samarbejde i EU og har respekteret de aftaler, man har indgået, nemlig at forbrugerbeskyttelse er afgørende i alle lande, at dyrebekyttelse er afgørende i alle lande, at miljøforbedrende foranstaltninger er afgørende i alle lande osv. osv. Det er derfor, vi er med i EU.

Det, der er særlig bekymrende her, er, at Socialdemokraterne står grundlæggende tvivl om, hvorvidt Socialdemokraterne i opposition, men jo endnu værre såfremt de skulle komme i regering, vil arbejde på grænsen og over grænsen for de fælles spilleregler, som er i EU. Det er dybt bekymrende og en kursændring, som har meget stor og vidtgående betydning for det danske samfund, men jo forhåbentlig også for Socialdemokraterne.

(Kort bemærkning).

Mette Gjernskov (S):

Jeg må altså stille mig fuldstændig uforstående over for, at der skulle være tale om, at Socialdemokraterne ikke går helhjertet ind for EU. Vi går fuldstændig ind for EU. Vi siger, at vi gerne vil have en obligatorisk mærkningsordning, som ikke overtræder EU-reglerne. Vi mener, at der er masser af muligheder for at få det igennem.

Det, jeg bare ikke kan forstå, er, hvorfor vi skal stå her og skændes om det. Hvorfor kan Venstre ikke bruge nogen kræfter på at få den her mærkningsordning igennem? Det er jo en mærkningsordning, som ministeren selv har foreslået. Det er Venstres egen mærkningsordning. Det er Venstres eget mærke. Hvorfor bruger Venstre ikke nogle kræfter på at få det igen-

nem i EU i stedet for at stå her og skændes? Jeg synes, det er gudsjammerlig spild af tid.

Fjerde næstformand (Niels Helveg Petersen):
Fru Inger Støjberg har endnu en kort bemærkning, fordi hun blev afbrudt ved ministerens indlæg, værsgo.

(Kort bemærkning).

Inger Beinov Støjberg (V):

Nu hørte jeg jo fru Mette Gjernskov sige, at betænkningen klokkeklart siger, at man vil have en nordisk løsning og sådan nogle ting. Det, jeg synes, det kunne være meget, meget interessant at spørge fru Mette Gjernskov om, er sådan lidt mere principielt: Kan man i fremtiden regne med, at når Socialdemokraterne afgiver et betækningsbidrag til et beslutningsforslag, et lovforslag, er det faktisk også det, man står ved efterfølgende? Man har jo afgivet et betækningsbidrag her, hvori man siger, at man hverken vil stemme for eller imod. Det ændrer man så lige med et snuptag i dag. Det synes jeg simpelt hen ikke tæller til gunst for Socialdemokraterne. Jeg synes i høj grad, det er en skam, og jeg må sige, at jeg synes, troværdigheden har lidt et alvorligt knæk i dag.

Kl. 13.25

(Kort bemærkning).

Mette Gjernskov (S):

Lad os lige slå fast en gang for alle: Det er ikke et så sjældent særsyn, at man efter en betækningsafgivelse konstaterer, at det politiske landskab ser anderledes ud. Det kunne have været rart, hvis Venstres og De Konservatives ordførere havde været der, da vi afgav betænkning i udvalget, for så ville de måske have været bedre orienteret om, hvad vi sagde i forbindelse med betækningsafgivelsen.

Jeg synes også, at det er meget vigtigt, at jeg faktisk ved flere lejligheder har talt direkte med Venstres ordfører og ved flere lejligheder gjort Venstres ordfører det klart i meget utvetydige vendinger, at vi i Socialdemokratiet ville gøre vores stilling op i salen, når vi ikke kunne få noget bindende svar fra regeringen, inden vi gik i salen. Jeg har sagt det meget klart i telefonen. Jeg har sagt det direkte så sent som i går på et møde og så sent som i aftes kl. 21 i telefonen til Venstres ordfører.

Jeg har meget svært ved at se, hvordan hun kan være overrasket.

Fjerde næstformand (Niels Helveg Petersen): Der er endnu en, der får ordet for korte bemærkninger, nemlig fru Birgitte Josefsen. Derefter går vi til anden omgang, og hr. Per Ørum Jørgensen bliver den første ordfører.

(Kort bemærkning).

Birgitte Josefsen (V):

På det sidste møde i Europaudvalget på Christiansborg gav Socialdemokratiet for åbent tæppe udtryk for vigtigheden af en stærk forbrugerpolitik i EU: et stærkt, fælles fodslag. Jeg vil gerne spørge fru Mette Gjerskov: Hvordan hænger det sammen med de holdninger, som Socialdemokratiet giver udtryk for i dag? Jeg betragter det, der er til debat her i dag, sammenholdt med det, der foregik på europaudvalgsmødet, som et udtryk for, at Socialdemokratiet er fuldstændig bekvæmt ligeglad med EU-samarbejdet. Jeg synes, det er ret bekymrende, at man sidder under et europaudvalgsmøde og giver udtryk for, at nu skal vi simpelt hen have fælles fodslag, nu skal vi arbejde for en stærk forbrugerpolitik i EU-regi, og så står man her i Folketingssalen og trækker i fuldstændig den modsatte retning. Jeg må tage det som udtryk for, at vi i fremtiden ikke kan regne med, at Socialdemokratiet er et EU-troværdigt parti.

Samtidig vil jeg gerne spørge fru Mette Gjerskov, om det, der står skrevet sort på hvidt i en betænkning, ikke er det, der skal stå til troende, når vi sidder og skal stemme i Folketingssalen.

(Kort bemærkning).

Mette Gjerskov (S):

Man skal tage det, der står i betænkningen, og det, jeg siger, til troende. Det må være sådan, det er. Det er jo derfor, vi har debatter i Folketingssalen. Man kan roligt og trygt regne med, at når jeg siger noget, så mener jeg det. Det er meget enkelt.

I forhold til hvad der skete på europaudvalgsmødet, så kan jeg slet ikke se, at der er nogen forskel på det, vi gør i dag fra Socialdemokratiets side, og på det, vi sagde i Europaudvalget forleden dag. Vi vil vældig, vældig gerne have en stærk forbrugerpolitik i Europa. Vi vil have et Europa, som er til for forbrugernes skyld og ikke kun for virksomhedernes skyld. Det er det, vi gerne vil med Europa, og vi bakker fuldt og helt op om Europa. Jeg tror ikke, at jeg kan sige det særlig meget tydeligere, end jeg har gjort i dag.

Vi mener også, at vores ernæringsmærke her, ministerens ernæringsmærke, som vi gerne vil have indført, kan stille os stærkt i Europa. Hvis vi kan indføre det i Danmark og få det til at virke, står vi jo stærkt i Europa i forhold til at forklare, hvordan det kan gøres, og vi kan gå foran.

Fjerde næstformand (Niels Helveg Petersen):

Fru Birgitte Josefsen får ordet for endnu en kort bemærkning af 1 minuts varighed.

(Kort bemærkning).

Birgitte Josefsen (V):

Jeg har bemærket, at fru Mette Gjerskov, hver gang hun går på talerstolen i dag, siger jeg. Jeg har meget brug for at vide, om fru Mette Gjerskov tegner Socialdemokratiets Europapolitik, eller om hun taler på egne vegne. Jeg må, når jeg sidder i Europaudvalget, gå ud fra, at det så er Socialdemokratiet, der taler, og at det, når det er fru Mette Gjerskov, der står her, så er på vegne af Socialdemokratiet. Det vil sige, at vi ikke kan sammenholde det, Socialdemokratiet siger i Europaudvalget, med det, der bliver sagt i dag, for det er to forskellige tunger, der taler.

(Kort bemærkning).

Mette Gjerskov (S):

Jeg har jo stor respekt for, at folketingsmedlemmer kommer her ned i salen, når de er færdige med frokosten, og deltager i debatten. Det ville bare være rart, hvis de så også havde lyttet. Jeg har for under en halv time siden sagt til hr. Troels Lund Poulsen, at jeg er Socialdemokratiets ordfører i den her sag. Jeg taler på Socialdemokratiets vegne, og jeg er enig med Socialdemokratiet. Hvis jeg en gang imellem varierer mit ordforråd lidt, så jeg nogle gange siger vi og nogle gange siger jeg, skal det ikke tages som et udtryk for, at jeg pludselig ikke er socialdemokrat længere. Jeg vil gerne slå det meget fast: Jeg er socialdemokrat, og jeg taler på Socialdemokraternes vegne.

Kl. 13.30

Fjerde næstformand (Niels Helveg Petersen):

Vi går nu videre i ordførerrækken i anden omgang, og hr. Per Ørum Jørgensen er næste taler. Værsgo.

Per Ørum Jørgensen (KF):

Det har efterhånden været et ret forvirrende forløb, vi har set. Når man hører fru Mette Gjerskov besvare spørgsmålene, er det jo meget, me-

get tydeligt, at fru Mette Gjerskov ikke er klar over rækkevidden og konsekvensen af det, som Socialdemokraterne har gang i lige nu. Fru Mette Gjerskov siger, at regeringen skal bruge sine kræfter på at finde løsninger i EU. Ja, det har skiftende regeringer gjort i det her Folketing. Også socialdemokratisk-radikale regeringer har kæmpet for at sikre dansk indflydelse på forbrugerpolitikken.

Når man går ud og laver en kovending af den her karakter, kører man fuldstændig Danmark af sporet, når det gælder forbrugerpolitikken. Man sætter Danmarks troværdighed over styr. Jeg mener, at fru Helle Thorning-Schmidt, hvis hun vil være statsministerkandidat, står med et kæmpe problem på baggrund af den her uansvarlighed, som vi ser fra Socialdemokratiets side.

Socialdemokraterne har altid anerkendt, at det her spørgsmål er i strid med EU-retten. Man laver en kovending, og nu bringer man regeringen i en situation, hvor vi forhandlingsmæssigt ikke er i stand til fremadrettet at lave løsninger og få indflydelse på EU's forbrugerpolitik. Det er rækkevidden af den uansvarlighed, vi ser fra Socialdemokraternes side i dag, oven i købet når vi har en minister, der vil være imødekommende, og som har budt på kaffe og det hele.

Så Socialdemokraterne afsporer det her fuldstændig og bringer Danmark i en helt uacceptabel forhandlingsmæssig situation i EU. Det er ikke rimeligt. Skiftende danske regeringer har skabt gode resultater, men vi kan ikke på baggrund af det, der er sket i dag, tage Socialdemokraterne alvorligt, når det gælder EU-spørgsmål. Jeg må sige, at jeg ikke tror, at Socialdemokraterne er klar over den konsekvens og den rækkevidde, der er.

Men jeg skal på vegne af regeringspartierne bede om en afbrydelse af andenbehandlingen og om en henvisning til fornyet udvalgsbehandling.

Fjerde næstformand (Niels Helveg Petersen): Der er nu af hr. Per Ørum Jørgensen stillet forslag om, at sagens behandling standses, og at forslaget til folketingsbeslutning henvises til fornyet behandling i udvalget.

Jeg skal give anledning til en særskilt forhandling om det stillede forslag om udvalgsbehandling. Denne forhandling foregår efter reglerne for korte bemærkninger. Ønsker nogen ordet om det af hr. Per Ørum Jørgensen stillede

forslag om udvalgshenvisning? (*Ophold*). Det ses ikke at være tilfældet.

Ønskes der afstemning om hr. Per Ørum Jørgensens forslag? (*Ophold*). Det ses ikke at være tilfældet. Dermed er forslaget vedtaget, og den videre behandling af forslaget til folketingsbeslutning stilles herefter i bero. Forslaget går nu til fornyet behandling i udvalget.

Hermed sluttede forhandlingene.

Den næste sag på dagsordenen var:

16) Anden (sidste) behandling af beslutningsforslag nr. B 74:

Forslag til folketingsbeslutning om ligestilling mellem enlige adoptanter og eneforsørgere med hensyn til ret til det særlige børnetilskud.

Af Anne Baastrup (SF) m.fl.

(Fremsat 11/1 2007. Første behandling 23/3 2007. Betænkning 10/5 2007).

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Forslaget sættes til forhandling.

Forhandling

Pernille Vigso Bagge (SF):

Det er sådan i Danmark, at hvis man er eneforsøger, så har man ret til det særlige børnetilskud. Men på grund af et eklatant hul i loven er det sådan, at har man adopteret et barn, har man altså ikke ret til det her særlige børnetilskud, hvorfor SF selvfølgelig har fremsat det her beslutningsforslag om ikke at gøre forskel på folk, som har biologiske børn, og på folk, som har adopteret deres børn.

Kl. 13.35

Der er kommet en strøm af henvendelser i den her sag i forbindelse med dette beslutningsforslag, og det er der jo en god grund til. Vi taler simpelt hen om ren og skær diskrimination af forældre under henvisning til, om de har fået deres børn på biologisk vis, eller om de har adopteret deres børn. I en lovgivning, som ellers på alle punkter ligestiller adoptivbørn med biologiske børn, er det jo ganske betænkeligt, at vi ikke kan få flertal for et forslag, som ligestiller de her børn.